

INVESTICE DO UMĚNÍ

Síla fotografie

Češi jsou v nákupu uměleckých snímků konzervativní. Spoléhají na osvědčená jména.

Od reportáže k umění

Alžběta Jungrová patří mezi nejžádanější umělecké fotografy v aukčních síních.

Galerie s přesahem

Soukromá galerie Hunt Kastner umí úspěšně prosazovat české umělce i v zahraničí.

M

Magnus Art
Galerie J&T Banky

ŽÍT S GOČÁŘEM

10/10/2023—
10/2/2024

Výstava soukromé
sbírky kubistického
nábytku Zdeňka
Ungráda.

po—so 12—20 h
vstup zdarma

Sokolovská 700/113a, Praha 8
galeriemagnusart.cz

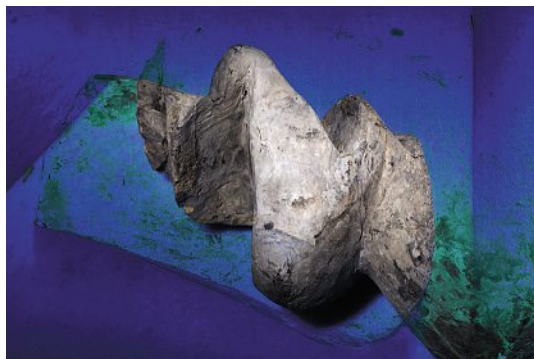

OBSAH

Investice do fotografie

4-7

Výhodou sbírání fotografií je jejich dostupnost. Peníze na ně má v podstatě každý.

Český talent

8-11

Ze začátku se živila reportážními snímky v denících. Dnes patří fotografka Alžběta Jungrová mezi nejpoptávanější umělkyně.

Galerie se silným jménem

12-15

„Od začátku jsme věděly, že se nemůžeme spoléhat jen na český trh, který byl hodně konzervativní,“ říkají zakladatelky galerie Hunt Kastner, která prorazila i za hranicemi.

Kam za výstavami

16-18

Picasso v Paříži, Michelangelo ve Vídni či tělesné tekutiny fotografa Serrana v Praze. Přinášíme výběr z aktuálních výstav.

Aukční domy

20-34

S nástupem podzimu narůstá i počet uměleckých aukcí. S jakými taháky ještě letos aukční domy a galerie přijdou?

MAGAZÍN INVESTICE DO UMĚNÍ – PŘÍLOHA HN 11. 10. 2023 a týdeníku Ekonom 12. 10. 2023.
Ředitel speciálních projektů Aleš Mohout • Art director Jan Vyhnaněk • Editorka Alena Dušková
(alena.duskova@economia.cz) • Layout Jan Stejskal • Foto na obálce Alžběta Jungrová • Grafika
vizuální studio mediálního domu Economia • Adresa redakce Pernerova 673/47, 186 00 Praha 8
• Tisk Walstead Moraviapress s.r.o., Břeclav • Samostatně neprodejné • <http://www.hn.cz>

Partner magazínu

J&T BANKA

Čeští sběratelé zatím fotografii nedůvěřují, nakupují spíš jména ověřená trhem

Virtuální svět je zaplaven statickými i pohyblivými obrazy. Fotí každý již od útlého věku. Přesto fotografie stále patří mezi žádané sběratelské položky a nabízí se ve speciálních aukcích. Na druhé straně je v Česku jen málo galerií, které se výhradně věnují fotografii a zastupují konkrétní autory.

Míla Preslová,
Horovo oko, 2019,
barevná fotografie,
52x82 cm

Sběratelé umění se mohou zaměřit pouze na jediné médium, téma či autora, ale častěji se autorské fotografie stávají součástí různorodých kolekcí, které zahrnují obrazy, objekty nebo videa. Zkušený sběratel dává přednost známým jménům a koupě je pro něj také důležitou investicí. Výhodou sbírání fotografie je však její dostupnost: peníze na ni má každý. „Kupte si, co se vám líbí, nejhorší, co se může stát, je, že vás to bude bavit ještě mnoho let,“ radí vtipně začínajícím sběratelům Penelope Dixon, americká teoretička s dlouholetou zkušeností se sbíráním a prodejem fotografií.

Malá exkurze do historie

Možná je to překvapivé, ale první aukce fotografií se konala v Londýně v roce 1854, v Americe pak až téměř o sto let později v roce 1952. Sběrání fotografií probíhalo vlastně souběžně s vynálezem tohoto média. Evropané si oblíbili „selfie“ a tyto podobizny si ve formě jakýchsi vizitek vyměňovali a vytvářeli z nich celá alba. Fascinovali je také obrázky slavných osobností. V Čechách se aranžovaným portrétům věnovaly slavné fotoateliéry od 90. let 19. století – jako například pražský Langhans či konkurenční Drtikol.

Oblíbeným žánrem počátku sběratelství byly rovněž fotografie z cest. Publikovaná alba byla určena k prodeji právě sběratelům nebo institucím. Mezi oblíbené evropské autory té doby patřil například Charles Clifford, působící ve Španělsku. Jeho svazky španělských míst zakoupili dokonce královna Viktorie a princ Albert a ve Španělsku byl jmenován dvorním fotografem.

V 19. století má počátek rovněž sponzorství fotografie. Vláda nebo nejrůznější korporace si najímaly fotografy, aby zdokumentovali třeba architekturu, ale také například různá sociální prostředí a exotická místa. Autoři pracovali na zakázku. Jejich práce byla považována za dokumentování, avšak od počátku 20. století se začalo diskutovat o fotografii jako o umění: z fotografie se stal sběratelský předmět a z autora umělecký fotograf. V době meziválečné avantgardy fotografové experimentovali s abstrakcí a dodnes jsou jejich díla žádaná. Konkrétně jde třeba o tvorbu Man Raye nebo Františka Drtikola.

Fotografie se proto začaly objevovat ve výstavních síních vedle děl moderních umělců. Galerie specializované pouze na fotografii vznikaly v Evropě až v 60. letech minulého století. První pionýrkou se stala italská Il Diaframma, založená podnikatelem a fotografickým nadšencem Lanfrancem Colombem v Miláně v roce 1966, následovala londýnská The Photographers' Gallery. V 60. letech jsme se v Praze přidali k progresivním trendům s Galeríí Fotochema/FOMA na Jungmannově náměstí, která zanikla až začátkem 90. let po restituci domu.

Na trhu

Fotografický trh, tak jak jej známe dnes, se ve světě rozvinul v 70. letech 20. století. V první desítkě žebříčku nejdražších snímků najdeme jména Man Ray (jeho snímek byl v aukci vydražen za téměř

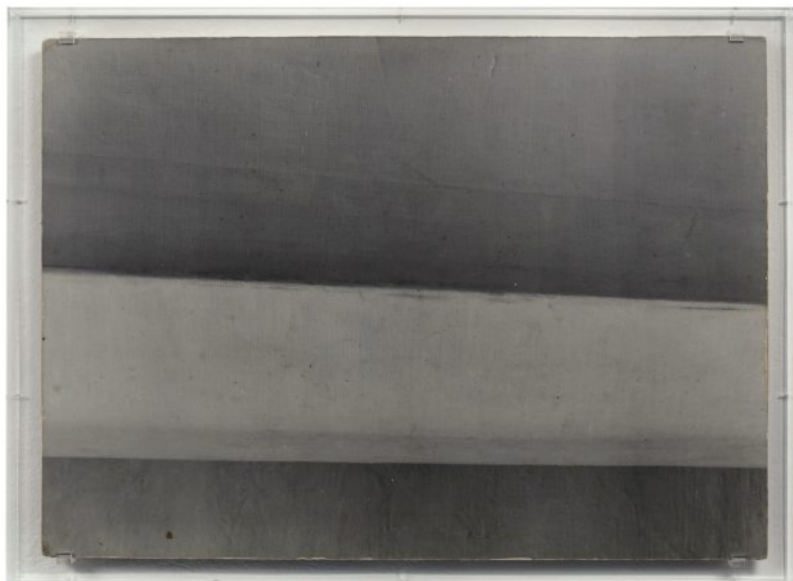
Míla Preslová,
Uvnitř, 2019,
fotoplátno,
dřevěný rám,
150x100 cm

Jan Svoboda,
Růžová krajina,
1972, bromostříbrná
zvětšenina
na kartonu se zadní
kovovou výztuží,
54,5x75,6 cm

12,5 milionu dolarů v roce 2022), ale také Andreas Gursky, Richard Prince či Cindy Sherman. Český trh s fotografií se sice rozběhl, ale trochu se plouží. Sběratelé jsou vůči fotografii nedůvěřiví, nakupují spíše jména ověřená trhem (František Drtikol, Josef Sudek, Miroslav Tichý) a na současnou fotku si netroufají. Přesto se ale žádný sběratel nesplete, když zvolí některé na trhu etablované autory jako například Tona Stana, Ivana Pinkavu nebo Alžbětu Jungrovou. Někdy se objevují kýčovitě a eklektické trendy, do jejichž propagace byly vloženy nemalé peníze a jejichž nátlaku lze těžko odolat. V takových případech je dobré dát si delší čas na rozmyšlenou. Jak se tedy správně zorientovat v současné fotografii a na co dát pozor?

Proč fotografie

Na otázku, proč vyhledávat práce klasiků, je zřejmá odpověď: investiční potenciál. Estetická hlediska jsou však pro mnohé nadšence důležitější.

Na trhu je obrovský výběr témat, formátů, konceptů a fotografie mají navíc velmi příznivé ceny. Pokud to s nimi myslíte vážně, je jim potřeba věnovat pozornost i péči – jde o křehké a citlivé artefakty.

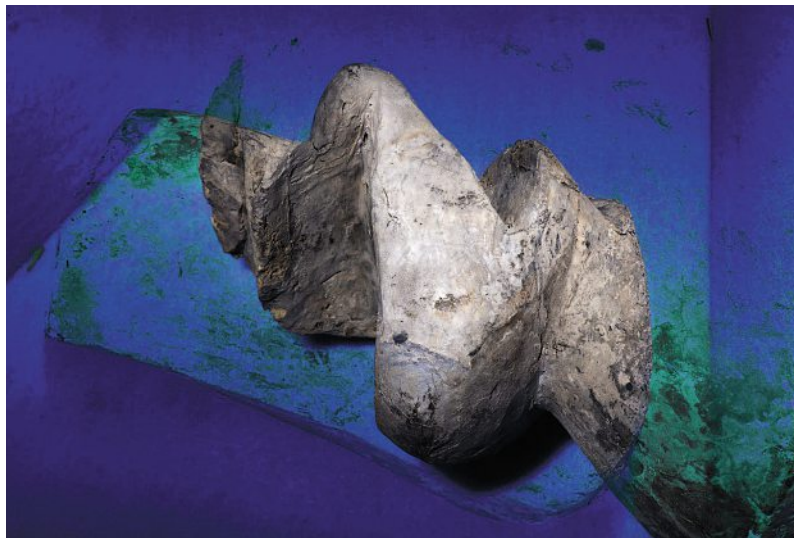
Co na trhu současné fotografie hledat, záleží čistě na preferencích kupce. Díky sociálním sítím se kdokoli dostane i k jiným zdrojům, než jsou aukční katalogy. V množství obrázků se ale každý rychle ztratí. Doporučení je jednoduché: hledejte poučení v zavedených galeriích a médiích.

Současné autory fotografie vystavuje třeba Galerie hlavního města Prahy ve svém specializovaném Domě fotografie v Revoluční ulici, galerie Fotograf, Ateliér Josefa Sudka, Kvalitář či Fotografic – ty jsou rozhodně zárukou kvality, pokud sběratel tápe v nabídce. Pravidelné fotografické aukce provozuje aukční síň Prague Auction, kde je možné najít fotografii v tradičnějších podobách. Fotografie nabízí také artkust galerie, která prodává nyní velmi žádané práce Libuše Jarcovjáčkové. Pokud hledáme nějaké aktuálnější formy tohoto média, je k dispozici skvělý e-shop FotografContemporary.cz, který provozuje nezávislá platforma Fotograf Contemporary. Upozorňuje na limitované a cenově dostupné edice, ve kterých jsou fotografie vydávány v archivní kvalitě znemožňující jejich dodatečné rozmnožování.

Kritéria výběru

Na co se tedy při sbírání fotografií zaměřit? Je třeba se řídit řadou kritérií. Na prvním místě stojí umělec. Je dobré si zjistit jeho místo v dobovém kontextu, případně v dějinách umění, důležité je jeho místo na trhu, zda je vystavován a kde, jak o něm píší kritici. Hned poté je důležitá konkrétní fotografie. Na otázky „líbí se vám, co v ní hledáte“ je dobré si odpovědět, že fotografie si hledá vás. Nejdříve by vás měla zasáhnout do srdce a pak do očí. Když se to stane, už si vás našla.

Přichází moment zjištění datace. Kdy fotografie vznikla a kdo ji vyrobil? Byla vytištěna znovu až po smrti autora? Jde o zvětšeninu ze starého negativu? Je vintage tisk lepší než současný? Tyto otázky vám zodpoví jedině odborník. Další polož-

Jiří Thýn,
Prostorové morfologie
NO.A B0A67541921,
barevná fotografie,
100x140 cm

Edice (Štěpán Grygar,
Tomáš Pospěch,
Michal Kindernay,
Jakub Geltner, Petr
Strouhal), 1994–2019,
pigmentový tisk
na papír Hahnemühle
FineArt Pearl,
edice 30 ks,
20x30 cm

kou je materiál – dost často je složité a nesrozumitelně popisován. Pro zjednodušení můžeme shrnout nejdůležitější vlastnosti díla. Jednou z nich je jeho trvanlivost, tedy citlivost na světlo. Dnes existují skvělá muzeální skla vzdorující slunečním paprskům k adjustaci fotografie, přesto je dobré si všimnout také kvality papíru (stoprocentní bavlna) a stálobarevné pigmentace tisku. Spektrum fotografických technik je velmi široké: od historických, jako je cyanotypie či daguerrotypie, přes klasické, ve fotokomoře ručně vytvořené printy.

Fotografii bez podpisu nebo identifikace spíše nelze doporučit, zvláště když je nabízena za vysokou cenu. Užijícího autora se kupující nesplete nebo se může řídit poučkou: kupte si fotografii pro to, co je na přední, a ne na zadní straně. Jistotou je samozřejmě autorský certifikát, který stvrzuje pravost fotografie na základě podrobných informací o edici (počtu originálů), formátu a způsobu vyhotovení.

Počet tisků, které autor pustí na trh, by neměl být vysoký – každý to ale praktikuje jinak. Je známo, že fotografové tiskli po letech znovu ze starých negativů. Tato informace by měla ale být obecně známá. Pokud existuje velká řada kopií (je přiznaná), odrazí se tento fakt na ceně. Většina fotografií své práce čísluje, a tak je zřejmé, jak vzácná práce je. Důležitým faktorem na trhu je také provenience (původ) fotografie. Známe-li její cestu po galeriích či sběratelích, máme vyhráno.

Druh sbírky

Vytvořit sbírku takzvaného investičního stupně znamená koncentrovat se na známá jména, vyšší ceny za fotografie a koncepci celé sbírky. Vybírat si témata nebo okruh autorů v určitém dobovém kontextu a také například sledovat zahraniční aukce a pořídít si nějaký skutečný „masterpiece“ od světově známého fotografa. Jít za tím, co se mi líbí, je dobrodružnější cesta, ale přináší velmi pozitivní emoce. Aktuální trend je pořizování anonymních prací – zde ale platí, že co je dnes módní, můžete zítra vyhodit. Nákup fotografie

oblíbeného žijícího autora v místním prostředí je radostná střední volba.

Kde nakoupit?

Už jsme mluvili o tom, kde se začínající sběratel může nechat inspirovat. Nakoupit může na zmíněných aukcích či e-shopu. Existují i kamenné galerie, se kterými lze navázat dlouhodobý přátelský vztah a pro nové kousky se tam stále vracet. V Česku jich sice není moc, ale už v nedalekém Berlíně se lze slušně odvázat při výběru „svého“ oblíbeného prodejce.

Postupem času se každý sběratel v nabídkách začne orientovat a realisticky odhadovat ceny sám. Zajímavým modelem prodeje jsou rovněž charitativní aukce, na kterých si zkušenější sběratel pořídí fotografie za dobré ceny.

Existují také velké obchodní veletrhy, na nichž si své prezentační místo kupují galerie z celého světa. Úroveň těchto prodejců hlídá odborná komise, takže se na takové veletrhy nedostanou úplně mizerné věci. Projít si několik podobných veletrhů dříve, než do fotografií investujete, je doporučeníhodná zkušenost. Od 9. listopadu 2023 se koná asi nejznámější evropský veletrh Paris Photo, tak proč to nezkusit? Přehled o dalších veletrzích a akcích kolem fotografie přináší All-about-photo.com.

V síti pojmů

Jak bylo řečeno již na začátku, fotografie se původně považovala za řemeslnou techniku. Teprve 20. století jí přidělilo přívlastek umělecká. Ve vysokoškolském uměleckém provozu se jako umělecký žánr začala v tuzemsku vyučovat na Filmové a televizní fakultě v Praze, která byla založena v roce 1946. Ovšem samostatná katedra fotografie vznikla až v roce 1975 a patří k nejstarším v Evropě.

V té době se fotografie třídila na uměleckou a dokumentární – tedy autorskou, kam spadaly žánry jako portrét, zátiší, krajina či akt, nebo fotografii, která mapovala život a společnost v její reálné podobě. V 90. letech se v teorii začal používat pojem médium fotografie a přestalo se za nesushlasu konzervativních teoretiků i umělců škatulkovat. S médiem fotografie pracovali a pracují umělci různým způsobem i vedle jiných technik. Fotografie je prostředkem k dosažení určité autorské koncepce, cílem není jen estetické formální převedení nějaké skutečnosti. Později se fotografie začala vyučovat také na Uměleckoprůmyslové škole v Praze a dalších českých univerzitách.

Konceptuální přístupy k fotografické tvorbě dosud zavedené pojmosloví rozbouraly a 21. století si vyžaduje nový slovník. Podobně jako osobní genderová identita se škála uměleckých oborů rozšiřuje, proměňuje, variuje, otevírá a sublimuje.

Zdá se, že v teukuté době ale stále více a více převažují právě fotografické a filmové obrazy. Jejich reference o světě jsou nespočítatelné. Sběratel fotografie je může vyjmout, zadržet a uchovat jako důkaz. Zpomalit obrazovou smršť a stát se spoluvůrcem historie.

Autorka je kritička a kurátorka současného umění

Ivan Pinkava,
Ženich II,
2022, Digitální
tisk na papír
Hahnemühle
Photo Rag
baryta,
132,5x100 cm

Dušan
Šimánek,
Herbář 05,
2014,
Fine Art Print,
80x62 cm

**Na aukce svých fotek
se nemůžu dívat.
Omdlela bych**

Původně byla reportérkou ve zpravodajských denících a fotila i válečné konflikty. Dnes patří mezi hlavní taháky tuzemských aukčních síní a bývá označovaná za jednu z nejvýraznějších osobností české fotografie. **Alžběta Jungrová** přehodila výhybku a aktuálně se věnuje uměleckým snímkům.

F

Fotka je pro Alžbětu Jungrovou celkově terapií na všechno. „Je to velká část mě, a když je mi nejhůř, tak nejvíc pracuji, nejvíc fotím,“ říká fotografka, které v prostoru bývalé prádelny Všeobecné fakultní nemocnice v Praze právě končí úspěšná výstava s názvem Já věřím.

Už několik let jste jednou z nejprodávanějších fotografek v aukčních síních. Překvapil vás takový zájem?

Překvapil mě hodně a na aukce se nedokážu vůbec dívat, protože bych omdlela už v půlce. Člověk je u toho strašně nervózní, pochopitelně si přeje, aby se jeho dílo někomu líbilo. Takže vždycky čekám, až mi někdo zavolá nebo napíše. Na dění na aukcích má vliv i to, jak jsme moji tvorbu nastavili. Spousta lidí prodává fotku, ale nečíslují ji, necertifikují a mají třeba od každé 50 kopií. My jsme hned na začátku stanovili, že mám limitované série, tři až pět fotek od každého kusu, proto je samozřejmě jiná i cena, než když jich máte 100. U nás se pořád s fotkou moc neobchoduje. Je to dané tím, že nám chybí kurátoři na fotografie. Přitom fotka je komodita, která má hodnotu, ale musí být jasně nastavená, za jakých podmínek se bude prodávat.

Začínala jste jako reportérka. Měla reportážní fotografie, místa, kde jste strávila kus života a byla přítomna extrémním situacím, vliv na to, že je teď z vašich fotek tolik vidět něha a křehkost? Byla to forma terapie?

Těžko říct, jestli to nebylo dané hodně i věkem. Když mi bylo 20, 30, měla jsem potřebu zazna-

menávat a nějakým způsobem informovat, co se děje. Pak si projdete vnitřním vývojem, kdy začnete říkat věci sami za sebe, nejen zaznamenávat. Potřebujete emoce ventilovat. Z tohoto pohledu to určitě terapie byla. Pro mě je fotka celkově terapie na všechno. Je to velká část mě, a když je mi nejhůř, tak nejvíc pracuji, nejvíc fotím. Člověk se u toho uklidní, přestane myslet na všechno a urputně se soustředí na vizuál. Hodiny utečou a ani nevím, kam zmizely. V tu chvíli nemám hlad, nepotřebuju pít, je to jako pro někoho jóga, meditace. Tohle všechno mi pomohlo překonat nejen traumata z cest, ale i různé krize, rozchody v životě. Prostě je řeším fotkou.

S reportážní fotografií jste před lety skončila ze dne na den. Co se stalo bezprostředně poté?

Práci a kariéru, kterou jsem si vybudovala do pětatřiceti, jsem spláchla jedním telefonátem. Vrátit se po návratu z cest do novin by pro mě znamenalo jít fotit parlament, sněmovnu, hokej nebo fotbal. Byla by to cesta o několik kroků zpátky, a to jsem nechtěla. Ale cokoli v životě uděláte, vás vždycky někam vede. Takže jsem zůstala sedět doma a tím, že jsem měla vydělané peníze, jsem šest měsíců opravdu nepracovala. Jednu chvíli jsem zvažovala, že půjdu dělat do baru. Že sice budu fotit dál, ale peníze budu vydělávat jako barmanka nebo servírka. V průběhu té doby, co jsem seděla zavřená v bytě, ve vlastní depresi, jsem začala dělat koláže z fotek. S nimi jsem později vyhrála v Saatchi galerii v Londýně soutěž umělců do 35 let. To byl impulz, kdy jsem si najednou uvědomila, že můžu dělat cokoli.

Alžběta Jungrová

fotografka (1978)

Začala fotografovat už na základní škole. Vystudovala Střední průmyslovou školu grafickou v Hellichově ulici v Praze. Poté pracovala pro deník MF Dnes a pro redakce Hospodářských a Lidových novin.

Za reportáž o drogách na afghánsko-pákistánských hranicích obdržela čestné uznání Czech Press Photo, za sérii snímků o dětech pracujících v cihelně v pákistánském Pěšáváru a za fotografie z barmského uprchlického tábora v Bangladéši získala ocenění Vysokého komisaře OSN pro uprchlíky.

Posledních deset let se věnuje volné tvorbě. Česká televize o ní uvedla v letošním roce dokument Alžběta.

“

Mám teď projekt zaměřený na masky. Fotím proměnu ženy v dravce.

Do toho přišlo 4D-Photo, které mě zastupuje dodnes na komerční věci. Začala mě živit i komerční fotka. To ale také nějakou dobu trvalo, než se postavilo portfolio. Tahle se všechno pomalu poskládalo a dovedlo mě to až sem.

V jednom rozhovoru jste zmínila, že na fotkách zobrazujete, kým nejste, ale chtěla byste být. Pochybujete o sobě, nemáte pocit, že jste výjimečná?

Strašně o sobě pochybuju. Závídím lidem, co mají sebevědomí, věřím tomu, že je pak život mnohem jednodušší. Ale já pochybuji o sobě, o svých fotkách a myslím, že nikdy člověku nedochází, v čem je výjimečný. Mám nějaké momenty, kdy si řeknu: to jsem udělala dobře. Dokázala jsem to. Přijdu na svoji výstavu a řeknu si, že je to skvělé. Ale jsou to takové vteřiny a pak zase sklouznu k pochybnostem, že jsem to mohla udělat lépe. Jenže nespokojenost je hnací motor v nás, který nás posouvá dál. Abychom byli lepší nebo se ve věcech aspoň zlepšovali, hledali nové cesty. Ve chvíli, kdy bych si řekla: „já jsem tak skvělá“, zamrznu a už nehledám pro zlepšení směr.

Snažíte se na fotkách zachycovat emoce. Nezábývá jí stylizovaná fotka?

To, co umím z dokumentu, se snažím nějakým způsobem přenést i do stylizované fotky. Pro mě je emoce hodně v pohybu, v nějakém výrazu, ve světle, v náladě. Stylizovaná fotka v tom pravém smyslu není taková, že někoho někam postavím, vedle něho dám kostku, trojúhelník a červené pozadí. To pro mě není cesta. Vždycky se budu i u té stylizace přiklánět k tomu, aby byla ze života, i když ve skutečnosti není. To je disciplína, která je hrozně těžko vytvořitelná. Je za tím strašně moc práce, kterou nikdo nevidí. Někdo si řekne, ona to cvakla jakoby náhodou, ale to je třeba celý den focení, ze kterého vzejde jedna fotka. Ale je to zároveň způsob, který mě baví.

Nemáte pocit, že dnešní doba fotografií nepřesně? Na jednu stranu dávají sociální sítě fotkám obrovský prostor, na druhou stranu vám kvůli jedné vyčnívající bradavce zablokují profil na několik týdnů, přestože jde třeba o nahotu u uměleckých děl.

Asi je těžké rozlišovat v tom množství, co je umělecké dílo a hlavně kdo to může říct. Samozřejmě když někde zablokují fotku Drtíkola, je to bizarní situace, ale na druhou stranu neexistuje správné měřítko, co by o tom rozhodlo za nás. Pojďme si ale říct, že na těch sociálních sítích jsou děti. Ne že by tu nahotu neviděly jinde, ale mně přijde v pořádku, že ještě někde udržujeme svět v jistých mezích. Nemyslím si, že je nahota všude nezbytně nutná. Když je to umění, patří do galerie, a kdo chce, přijde se na to podívat. Já si v tomhle nestěžuji. Myslím naopak, že nám doba v určitém ohledu přeje, protože bych jinak nemohla dělat svých 400 fotografií denně, kdybychom byli pořád závislí na filmu.

Vnímáte to tedy spíš pozitivně?

Díky technologiím jsme dostali neomezené možnosti toho, jak moc můžeme tvořit. Pamatuji si dobu, kdy jsme v novinách vyfasovali jeden film na akci a bylo to strašné. Člověk nevěděl, jak focení dopadne. Začínala jsem v pražské příloze, fotila jsem hokej, kde byla tma, a přitom jde o sport, v němž je rozhodující rychlost. Vzpomínám si, jak jsem brečela, když jsem jela do redakce a modlila se, aby tam byli dva hráči a puk. Takže v tomhle si myslím, že je nám dnes přáno. Na druhou stranu jsou ale lidé přehlčeni vším a já se to snažila reflektovat výstavou, u které jsem se pokusila divákovi zprostředkovat i jiný zážitek, než že vidí jen fotku v rámu na zdi. Myslím ale, že žijeme v dobré době. I my fotografové.

Kým jste byla před třiceti lety, co byste dnes vzkázala svému mladšímu já?

Že všechno bude dobré. Ať se netrápím kvůli nesmyslům. Na mém věku je nejhezčí, že se vyklidíte. Přestanete řešit blbosti, nebo se o to aspoň z větší části budete snažit. Nebude vám tolik záležet na tom, jak vypadáte. Dokážu se víc koncentrovat na práci, lépe věci stavět. Moje máma mi vždycky říkala: „Počkej, s tím věkem ti bude vnitřně čím dál líp se sebou samou.“ V tomhle měla sto procentní pravdu. Odpadne spousta hloupostí. Život mi přijde čím dál zábavnější. Dokud člověk drží pohromadě a nic ho nebolí, je to dobré.

Co si myslíte o fotografiích vygenerovaných umělou inteligencí?

Myslím, že by se tomu nemělo říkat fotografie. S fotkou to nemá nic společného, protože fotka je něco, co je tvořené světlem. Ale pokud někdo dokáže vytvořit něco, co ponese nějakou emoci nebo to bude jiným způsobem obsahově smysluplné, pak je to další forma uměleckého vyjádření. Ovládat počítačový jazyk není jednoduché, a když se to správně uchopí, může se z toho stát druh umění. I když umělou inteligencí neodsuzuji, určitě to nikdy dělat nebudu. Mě baví proces vzniku fotky. U umělé inteligence jsou neomezené možnosti, mohou se vytvořit věci, které by v reálném světě vytvořit nešly, ale není to fotografie.

Jak se vyrovnáváte s kritikou?

Velmi vážně. Mnohem víc zpracovávám kritiku než chválu. Kritika samozřejmě člověka zasáhne, nějakým způsobem ho donutí vlastní práci zhodnotit, jestli je to, co dělá, vůbec nosné. Na výstavu samozřejmě přijdou i lidé, kteří řeknou, že takovou fotku by udělali taky. V takovou chvíli si řeknu ano, jděte, nikdo vám v tom nebrání. Někdy je kritika taková, že lidé prostě chtějí kritizovat. Sociální sítě umožnily lidem bez nutnosti tvář v tvář kritizovat všechny a všechno, aby si srovnali svoje ego. Na druhou stranu kritika může být dobrá, někam vás posunout. Nebráním se jí a jsem za ni vděčná, pokud ke mně směřuje třeba od fotografů, kterých si vážím a které mám kolem sebe. Dělán hodně editace s fotografem Petrem Joskem a cokoli přijde z jeho strany, vím, že je to dobře mířená a upřímná kritika.

Výstavu v prádelně Všeobecné fakultní nemocnice v Praze vidělo několik tisíc lidí. Komu patří tváře na vystavených fotkách?

Je to různé. Je to moc těžké najít model, ať už profesionální, nebo neprofesionální. Ta holka v sobě musí něco mít. Krása nestačí. Když se podívám do objektivu, musím se nějak napojit, něco cítit, ať už je to cokoli. Spousta focení dopadne tak, že nespatří světlo světa, protože to tam jednoduše není. Ženy z mých fotek jsou modelky, jsou to moje kamarádky, je tam galeristka, kurátorka... Když někoho potkám a mám pocit, že tam „něco“ je, poprosím ho.

Na jakých projektech teď pracujete?

Mám skvělý projekt zaměřený na masky, na nějž se bude vázat výstava v Berlíně. Je to taková série „Proměna ženy v dravce“. Takhle to zní šíleně, ale jde o linii, kdy jsme vyšli trochu z pohádky o Krabatovi. Jedná se o větší výpravu, děláme na tom dva roky, spolupracuji s kostymérkou Terezou Dvořákovou, která je úplně geniální. Masky dělá Margita Střenková. Po výstavě v prádelně, která byla taková éterická, přecházím k síle ženy a dravosti. Nedávno jsem dokončila také soubor fotek pod vodou. Tělo pod vodou funguje úplně jinak, jinak se nese světlo, bylo to pro mě zase něco nového, nová výzva.

Vracíte se i k dokumentární fotografii? V jině podobě než v minulosti?

Dokument je pro mě v současné době spíš koníček. Dofocuji soubor z věznice, kde jsem před pár lety fotila ženy. Z původních 20 žen je jich nyní 10 na svobodě a chceme zachytit, co s těmi zbývajícími je. Těším se, že je zase uvidím. Přibližně pět let a podle toho, jak mi to dovolí práce, zachycuji také české tradice. Začalo to s holkami, co založily spolek Krásná práce a začaly sbírat tradiční řemeslné věci, které pořád přežívají, dědí se z generace na generaci. Oslovily mě, že by chtěly dělat portréty lidí, co to všechno vytvářejí, a když jsem do toho šla, řekla jsem jim, pojďme to udělat včetně tradic,

Alžběta Jungrová na své výstavě Já věřím, která 29. října v prádelně Všeobecné fakultní nemocnice v Praze končí.

které jsou s lidmi naprosto spjaté. Myslely jsme, že to budeme mít za dva roky hotové. Po roce nám došlo, že je to práce na celý život. Všechno kolem se mění víceméně vesnice od vesnice, ať už je to jižní Morava, nebo jiné oblasti.

Už roky zachycujete na fotkách také New York. Jak se tenhle váš vztah vyvíjí?

New York miluji. Samozřejmě se spousta věcí změnila, Manhattan je dnes úplně jiné místo, spousta zábavných věcí se posunula do Brooklynu. Na tomhle městě mám ráda ze všeho nejvíc světlo. Ty vysoké skleněné budovy, všechno se odráží, dějí se tam malé světelné zázraky. A samozřejmě mě po 15 letech bavi proměna jako taková. Letos tam budeme na Halloween. To je taková bizarní doba, Američani ji strašně prožívají a kulturně ji vytěží maximálně. Člověk třeba jede v metru a má kolem sebe šílené masky.

Dostala jste někdy nabídku učit fotku?

Dostala jsem jich několik a moc si jich vážím. Nejsm na to ale ještě připravená. Teď mám pocit, že mám fotit a to zabere spoustu času. Učení není o tom, že zajdu někde párkrát týdně na hodinu, musí se dělat pořádně. Jednoho dne nejspíš učit budu, ale vidím to tak za 15 až 20 let. Myslím, že i dokument se o mně natáčel brzy. Za 15 let budu někde úplně jinde a bude to přínosnější. Veškerý svůj čas teď chci věnovat vlastní tvorbě. Mám správný drive, sílu a před sebou ještě spoustu věcí, které chci udělat. Ať je to dokument, výtvarné projekty, nebo komerční fotka. Kdybych se u toho měla připravovat na výuku, učení to odnese.

Vaše životní krédo zůstává pořád stejné?

Zůstává. „Nikdo nesliboval, že to bude jednoduché.“ To je vlastně krédo mojí mámy. Teď si navíc s věkem čím dál víc uvědomuji, že všechno je v naší hlavě. Všechno si dokážeme udělat tak, jak budeme chtít, když si to správně nastavíme. A zároveň se ničemu nevyhneme, všechno nás dožene.

**Lidé si běžně koupí
gauč za třicet tisíc.
Ale umělecké dílo za tu
cenu jim přijde drahé**

Zakladatelky galerie Hunt Kastner už na začátku věděly, že se nemohou spoléhat jen na český trh, který je podle nich stále do značné míry konzervativní.

„Instalujeme novou výstavu, chystáme vernisáž vídeňské umělkyně Maruše Sagadin,“ vítá nás v půlce září v překvapivě prázdné galerii Hunt Kastner na pražském Žižkově jedna z jejích zakladatelek, americká rodačka s českými kořeny **Katherine Kastner**. Té po více než třiceti letech v Česku skoro nikdo neřekne jinak než Kača. Společně s Kanadankou **Camille Hunt** pomáhá začínajícím umělcům prorazit ve světě a pohybovat se v uměleckém byznysu.

V roce 2011, pět let po založení, jste řekly, že vaše galerie dospívá. Jak je na tom po dalších dvanácti letech?

K. K.: Neskutečně to letí. Dvacet let je neuvěřitelná doba, ale je to stejné jako v životě. Člověk si myslí, že je mladý, a pak jednoho dne vstane a zjistí, že už není. S galerií je to podobné. My i umělci si přijdeme stále mladí, ale za dvacet let se toho změnilo spoustu. Začínaly jsme v Kamenické ulici, kde nebyl žádný sklad, a dělaly jsem opravdu úplně všechno od A do Z. Neměly jsme nikoho na výpomoc, musely jsme vyjít s malým rozpočtem.

Prosadily jste se především díky účasti na zahraničních trzích. Funguje tato cesta i nyní?

K. K.: Na začátku jsme věděly, že se nemůžeme spoléhat jen na český trh, který byl hodně konzervativní a stále je, i když se zlepšuje. Proto jsme se vydaly na zahraniční veletrhy, kde se nám postupně podařilo získat jméno. Nešlo jen o to, oslovit komerční sféru, ale také různé instituce, kurátory nebo časopisy. Veletrhy byly pro náš start klíčové. A dodnes jsou důležitou součástí našeho fungování, ale trochu jinak. Už nejsme mladou galerií, která si potřebuje vybudovat jméno, jsme etablovanou značkou, jež si konkuruje s ostatními galeriemi tohoto typu. Máme skvělou pozici i umělce. Je to mnohem větší výzva. Galerie dospěla.

Jak vás napadlo otevřít galerii?

C. H.: Vždy jsem se zajímala o umění. Začínala jsem bez fyzických prostor, což nebylo ideální, tak přišel nápad s galerií. Kacha zpočátku nechtěla, ale naštěstí se mi ji podařilo přemluvit.

K. K.: Pracovala jsem pro neziskový sektor, byly to skvělé nezávislé prostory, ale viděla jsem, že se nikam neposouvají. Otevíraly se a zavíraly, protože provozovatelé neměli sílu nebo peníze. Nebylo to udržitelné a já jsem cítila, že by bylo fajn to změnit. Camille mě přesvědčila, že na trhu chybí soukromá galerie. Když umělci skončí ve škole, nevědí, co dál dělat, nevědí, kam jít, jak nabízet svá díla a jak řešit byznys v umění. S tím jsme jim chtěly pomoci.

Soukromé galerie nebyly po revoluci na českém trhu běžně k vidění. Jak složité byly vaše začátky?

K. K.: Jednou z prvních soukromých galerií byla po revoluci MXM. V 90. letech byla velmi důležitá, působila na zahraničních trzích, ale postupně začala mít problémy s institucemi, jež nechtěly nic kupovat, nebo s umělci, kteří nebyli loajální.

C. H.: Neměly jsme žádná očekávání, ale začátek byl velmi těžký. Prodeje byly minimální a sběratelé nás nebrali moc vážně. Zlom přišel ve chvíli, kdy jsme se dostaly na veletrh mladého umění Liste do Basileje, což považujeme za možná osudový okamžik. Nejenom že jsme byly při-

Katherine Kastner a Camille Hunt

Obě ženy přišly do Česka po revoluci, Kacha za předky, Camille vyučovat angličtinu. Zatímco Kacha se narodila v roce 1960 v USA, kam její matka v roce 1948 emigrovala z komunistického Československa, Camille pochází z Kanady.

V roce 2007 se ženy společně rozhodly otevřít privátní galerii v Praze, která nejdříve působila na Letné a později se přemístila za většími prostory na Žižkov. V jejím portfoliu se nachází řada známých jmen současné české scény jako Eva Kotátková, Anna Hulačová, Jiří Skála, Dominik Lang nebo Jiří Thýn.

jaty v konkurenci mnoha galerií z celého světa a mohly poprvé ukázat své umělce v zahraničí, ale také nám osobně to velice pomohlo v tom, že jsme si mohly popovídat s ostatními galeristy a postupně sbírat zkušenosti.

Nebereme umělce na hůl

Myslíte si, že je soukromých galerií dostatek?

K. K.: Vůbec ne. Před lety se situace začala zlepšovat a vznikalo víc komerčních prostorů, které byly schopné umělce reprezentovat. Po covidu jich však několik muselo zavřít. Je mnoho českých umělců, kteří by potřebovali s někým spolupracovat, a my máme omezené prostory, sílu i čas.

Takže další potenciální galerii neberete jako konkurenci?

K. K.: Právě že vůbec ne. Naopak. Na každou další galerii se díváme jako na kolegy. My už máme vlastní stáj umělců a jiná galerie by zase mohla mít tu svou. Když se podívám do evropských měst, jako je Vídeň nebo Berlín, tam galerie pořádají společné akce, komunikují spolu, což jim přináší i více zájmu „zvenku“. Dřív jsme chtěly dostat české umělce za hranice. Teď se snažíme více budovat český zájem a vytvořit místní galerijní prostředí.

Mám pocit, že soukromé galerie jsou na českém trhu vnímané spíš negativně, je to tak?

K. K.: Dodnes je pro mě trošku nepochopitelné, že mě lidé vidí jen jako komerční galeristku. Pořád se totiž cítím jako součást nezávislých prostor, které jsem budovala. Vnímám proto jako důležité seznamovat veřejnost s tím, co je vlastně komerční galerie, že nejsme jen na peníze a nebereme umělce na hůl. Snažíme se být transparentní, vysvětlovat, co děláme a proč jsme pro umělce a sběratele důležité.

C. H.: Od začátku máme v názvu naše jména, aby bylo zřejmé, že jsme soukromá galerie. Neschováváme se za obecné názvy, které evokují nezávislý sektor.

Dlouhodobá péče

Proč by si tedy umělec měl vybrat soukromou galerii?

K. K.: Když bude vystavovat v instituci, obvykle nemá jistý honorář, platí si sám produkci a vlastně pracuje zadarmo. Možná se zúčastní výstavy, možná o něm napíší. Jakmile ale skončí výstava, dostane své dílo domů a musí je sám skladovat. My s umělci pracujeme dlouhodobě. Není to tak, že uspořádáme jednu výstavu a rozloučíme se. A samozřejmě se klidně může stát, že na první výstavě nic neprodají. My se však snažíme se o ně starat a postupně jim budovat jméno, pak si od nich něco koupí instituce, potom soukromý sběratel a pořád dál a dál. K tomu je potřeba čas.

C. H.: Myslím, že možnost, aby prodali své dílo, je úplně v pořádku a chyběla tady. Je to vlastně taková win win situace – my prodáme, sběratel dostane, co chce, a my se dělíme o zisk půl na půl. Všichni jsou spokojeni a je to fér. Přitom ale pořád existují názory, že prodat umění je špatné.

A vlastně se dá říct, že jde o byznys jako kterýkoliv jiný.

K. K.: Jasně, ale není to jen byznys. Dlouhodobě se snažíme budovat něco, co má smysl. Ovšem není možné dělat to zadarmo. Mnoho umělců má vedlejší práci. Jde o to, jak naše společnost oceňuje umělce. Někteří lidé mají pocit, že prodat umění je špatné, a hodnotu umění moc nereflektují. Sice jsou schopní koupit gauc za třicet tisíc, ale umělecké dílo za stejnou cenu už jim přijde drahé. U právníků je vysoká hodinová sazba v pořádku, ale u umělců?

“

Už nejsme mladou galerií, která si potřebuje vybudovat jméno. Jsme etablovanou značkou, jež si konkuruje s ostatními galeriemi.

I čeští sběratelé začínají být strategičtí

Možná je to návyk, pohybovat se v nižší cenové hladině.

K. K.: Lidé v Česku jsou velmi kultivovaní, mají bohatou historii i tradici, ale z ekonomického hlediska je pro ně umění hodně abstraktní.

C. H.: V Belgii a Nizozemsku má umění doma už i střední třída, rozhodně není výsadou bohatých. V Česku jsou takoví sběratelé také, ale je jich mnohem méně. Je však znát, že zájem o umění v posledních letech velmi roste.

Takže se postupem let přístup Čechů k umění mění?

K. K.: Určitě. V roce 2006 se vůbec nestávalo, že by si sběratelé koupili víc než jednu věc. Současné soukromé sbírky už jsou také velmi strategické, podobně jako je tomu u institucí. To se určitě výrazně změnilo. Lidé chodí víc na výstavy, ale je znát, že mají hodně práce a nestíhají všechno. Nabídka je velká.

C. H.: Také se změnilo přesvědčení, že umění je jen pro bohaté.

Podařilo se vám proslavit jména jako Eva Kofátková nebo Anna Hulačová, a to především díky zahraničním sběratelům. Přibývá v poslední době i těch českých?

K. K.: Důležitější jsou výstavy, kterých se umělci účastní a kde jejich práci může vidět více lidí. Přejeme si, aby díla byla v dobrých sbírkách – soukromých, veřejných, doma i v zahraničí –, ale klíčová je v umělcově kariéře spolupráce s dobrými kurátory. Rozhodně ovšem přibývá českých sběratelů, kteří svá díla aktivně zapůjčují na výstavu, nebo své sbírky veřejně prezentují veřejnosti, což je skvělé.

Jak vypadá vaše práce coby galeristek?

Podle toho, co říkáte, bude pořádání výstav a prodeje děl asi jen zlomek toho, co zvládáte.

K. K.: Vyloženě galerijní práce tvoří zhruba 20 procent našeho času. Mnohem více se staráme o umělce, sklady, administrativu. Půjčujeme věci na výstavy, což obnáší mnoho papírování od samotné výpůjčky, honoráře až po pojištění.

Máte kapacitu na to přibírat další umělce?

C. H.: Do budoucna asi ano, ale teď jsou naše kapacity vážně dost omezené. Jak prostorové, tak lidské.

Překvapilo mě, že je v galerii prázdná. Když nepořádáte výstavu, máte zavřeno?

C. H.: Máme otevřeno pořád, ale mezi instalacemi se stane, že návštěvník najde prázdný prostor. Může však nahlédnout do depozitu. Většina lidí se chodí jen podívat. Sběratelé obvykle přesně vědí, co chtějí vidět, kteří umělci je zajímají, a třeba se i dopředu domluví telefonicky nebo e-mailem.

Praha je malý rybník

Co vnímáte jako důležité ve vztahu mezi galerií a umělcem?

K. K.: Určitě je to důvěra, ale v Praze se pohybuje na tak malém prostoru, že se všichni navzájem známe ještě před tím, než začneme opravdu spolupracovat. Mnoho lidí se ptá, jak hledáme umělce, ale jsme v tak malém rybníce, že si je obvykle vyhlídne už dopředu v dobách jejich studií, prvních výstav.

Ozývají se vám umělci sami? Musíte je odmítat?

C. H.: S těžkým srdcem ano, bohužel. Velkým důvodem jsou samozřejmě i naše kapacity. Každý umělec dokáže udělat jednu skvělou věc, je ale také otázka, zda bude pokračovat. Nejde se dívat jen na to, kým je teď, ale i na to, kým bude za deset let. Být mladým umělcem je nesmírně těžké a neznamená to, že každý náš umělec má za sebou velké úspěchy.

Letos ještě zůstaneme blíž domovu

Máte v rámci galerie rozdělené role?

K. K.: Obě umíme všechno. Na začátku jsme byly jen samy dvě a musely jsme připravovat prostory, vyřizovat administrativu, uklízet. Teď je skvělé, že máme kolegy, kteří nám pomáhají. Dřív jsme jely na výstavu, naložily auto, řídily osm hodin tam, vložily, připravily, sbalily, čekalo nás dalších osm hodin za volantem... byla toho spousta. Jsem ráda, že na veletrhu už nyní máme kolegy, kteří tuhle práci udělají za nás. To je právě ten rozdíl dvaceti let.

C. H.: Kacha je ale určitě motor celé galerie. Na začátku jsme občas riskovaly, neměly peníze...

K. K.: Ale měly, děláme to ekonomicky dobře. Od začátku si necháváme rezervy na další rok či měsíc. Nikdy nevíme dopředu, kolik vyděláme. Nechceme jít ale ani tak za ziskem, jako spíš budovat kvalitní platformu pro naše umělce a jejich kariéru.

Máte nějakou metu, které byste chtěly dosáhnout?

K. K.: Mám pocit, že už jsme jako galerie vážně dospěly. Na mezinárodních veletrzích už se prezentujeme jinak než před dvaceti lety. Svět se hodně mění, samozřejmě se pořád snažíme dostat na zajímavé veletrhy, ale už ne na ty stejné jako dřív. Naším stálým cílem je posouvat se dopředu, ladit prostor kolem sebe a připravovat více externích instalací.

C. H.: Byly doby, kdy jsme vyrážely na pět zahraničních veletrhů, nyní jsou to třeba dva tři. Před deseti lety jsme poslaly balík do Miami a transport stál pět tisíc dolarů, dnes je to třikrát tolik. Po covidu se zásadně změnila celá ekonomická situace. Rok před covidem jsme byly v Hongkongu a Mexiku, byly jsme ochotné investovat a riskovat, nyní z mnoha důvodů méně. A přispívá k tomu i politická situace, třeba na Ukrajině, nebo otázky udržitelnosti. Vnímáme, že je určitě potřeba směřovat do zahraničí, ale letos ještě určitě zůstaneme blíž domovu.

“

Dřív jsme chtěly dostat české umělce za hranice. Teď se snažíme více podnitit český zájem a vytvořit místní galerijní prostředí.

Kam na podzim za uměním

Aktuální domácí i zahraniční výstavy nabízejí možnost objevit polozapomenuté solitéry či se setkat v nebyvalé šíři s díly největších ikon výtvarného světa. K těm prvním patří Lukáš Příbyl se svými precizní monochromy, k těm druhým dokonalé linie těl Michelangela Buonarrotiho i linky na stovkách kreseb Pabla Picassa.

Akvarel mezi Prahou a Vídní

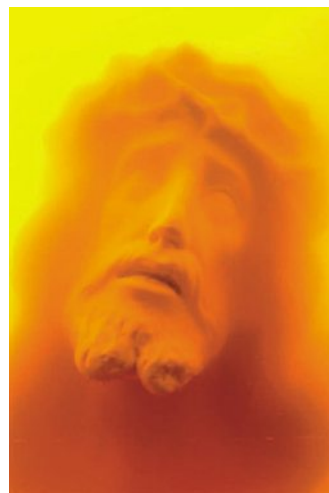
■ Veletržní palác, Praha | 22. 9. 2023 – 7. 1. 2024

V prvních desetiletích 19. století přestávala být akvarelová tvorba v Čechách pouze způsobem, jak kolorovat rytiny, ale začínala se osamostatňovat coby nový prostředek uměleckého projevu. Málo probádané počátky českého akvarelu v období biedermeieru zkoumá nová výstava ve Veletržním paláci, která se zaměřuje na to, jak se akvarel emancipoval a přecházel od vedut a drobných portrétů ke krajinářským pracím, ale především zkoumá vzájemné vztahy umělců české a rakouské metropole. Vídeň byla ve své době centrem akvarelu a aktuální pražská výstava ukazuje díla jeho předních aktérů, jako byli Rudolf von Alt, Thomas Ender či Josef Kriehuber. Ale také to, jak se s touto technikou na pomezí kresby a malby, která se vyznačuje lehkostí a malým prostorem pro mysl, popasovali čeští umělci Antonín Mánes, Bedřich Havránek, Jan Novopacký nebo Antonie Mánesová.

Infamous Beauty

■ Dox, Praha | 8. 6. 2023 – 7. 1. 2024

Hned při vstupu do úvodní místnosti přehlídky amerického fotografa Andrese Serrana návštěvník znejistí, na co se vlastně dívá. Serrano totiž využívá fotografické médium k silně stylizovaným snímkům, z nichž mnohé spíše připomínají malbu. Obzvlášť vidět je to právě na úvodních abstraktních kompozicích, které na první pohled připomenou tvorbu autorů typu Pieta Mondriana či Marka Rothka. Jen dva obdélníky v červené a bílé, dokud se nepřiblížíte k tomuto výtvaru z cyklu Tělesné tekutiny z konce 80. let a ne zjistíte, že jde o fotografii dvou nádob s krví a spermatem. Podobně zneklidňující jsou i Serranovy portréty, v nichž se čistě formální krása kříží s tím, co vlastně zachycují. V cyklu Nomádi jde o portréty bezdomovců, jimž dává umělec důstojnost. V souboru Klan tvůrce hispánského původu zachytil zástupce Ku-klux-klanu. Nevysmívá se, neironizuje, z jeho fotek především mrazí. Podobně jako ze série zachycující americké produkty plné rasismu a stereotypů, v nichž se nostalgie a vizuálně výrazné barvené kompozice mísí se zachycením černého svědomí Ameriky.

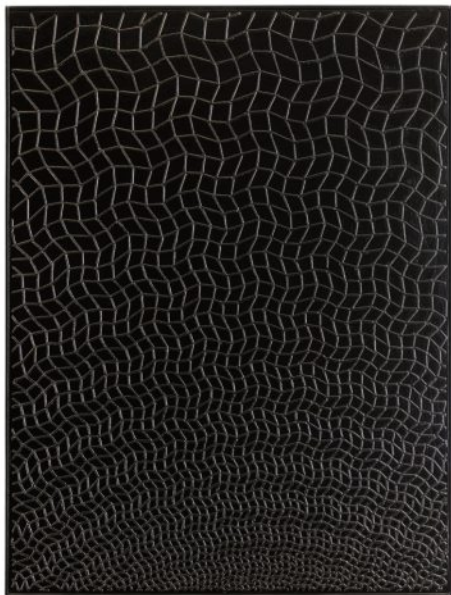

text: Tomáš Stejskal, foto: archiv uvedených galerií

Lubomír Přibyl: Retrospektiva

■ **Museum Kampa, Praha | 15. 7. – 5. 11. 2023**

Jeho monochromatické obrazy a grafiky jsou nezaměnitelné. Šestaosmdesátiletý výtvarník Lubomír Přibyl není širší veřejnosti příliš znám, byť jako někteří jeho pováleční soupeřníci patří k širšímu proudu takzvané nové citlivosti pracuje neotřelými způsoby s geometrií. Dosud nejrozsáhlejší Přibylova retrospektiva v Museu Kampa zahrnuje též rané figurativní olejomalby inspirované lidovým uměním, ale největší důraz je kladen na přísně geometrické obrazy, reliéfy a grafiky tohoto osobitého představitele konstruktivismu. Ze sítí a proužků překrývaných hutnou černou olejovou barvou či pláty hliníku vznikají podmanivé plochy, které při pohybu galerijním prostorem ožívají, z každého úhlu se jeví jinak.

Eva Kmentová

■ **Dům umění, Brno | 23. 8. 2023 – 19. 11. 2023**

Ve svém žižkovském ateliéru přezdívaném Doupě stvořila Eva Kmentová v 60. letech minulého století svá stěžejní díla, která rozvíjela možnosti moderní sochy. Výtvarnice kladla důraz na gesto a kompozici, její reliéfní odlitky pracují se strukturami dřeva i s otisky vlastní rukou a nohou, většina její tvorby má introvertní, až intimní charakter. Brněnská retrospektiva není tak obsáhlá jako ta pražská z roku 2006, kurátor Tomáš Pospiszyl se ve svém výběru soustředil na to, jak Kmentové dílo působí navenek, jak ho vnímá dnešní divák. Velkorysé prostory Domu umění poskytují možnost klást si otázku, co je na jejích sochách viditelné na první pohled a co se zprvu skrývá. Expozice též zkoumá, jak Kmentová navazovala na trendy světového sochařství, ale i to, jak fungovala ve specificky lokálních podmínkách tvorby v době socialismu a v systému tehdejších veřejných zakázek. A v neposlední řadě se retrospektiva také zamýšlí nad tím, jak se Kmentová cítila coby žena umělkyně a jak se to odráželo v její tvorbě.

Marina Abramovičová

■ **Royal Academy of Arts, Londýn | 1. 9. 2023 – 1. 1. 2024**

Když divák vstupuje do prostor londýnské Královské akademie na velkou retrospektivu performerky Mariny Abramovičové, může už ve vchodu pocítit zvláštní záchvěv minulosti. Ve dveřích stojí nahý muž a nahá žena, mezi jejich těly je jen úzký prostor, jak se dostat dovnitř. Takhle odhalená kdysi stávala sama srbská umělkyně se svým německým partnerem Ulayem, poprvé se tato performance s názvem Imponderabilia uskutečnila v roce 1977. Nyní její roli přebrala modelka a jako by se tímto rozhodnutím stvrdilo, že i oblast body artu a performance, jimž se tvůrkyně během své padesátileté kariéry věnovala, je dnes běžnou součástí galerijního provozu. Přesto četné obrazovky a reprodukce zachycují, jak nebezpečným kouskům se Abramovičová oddávala. Na jednom videu rychle bodá nožem mezi prsty ruky, když se bodne, bez mrknutí oka pokračuje s novým nožem. A o kus dál čeká replika jejího nejspíš nejslavnějšího vystoupení Rhythm 0 z roku 1974, v němž nabízela návštěvníkům různé předměty a vyzývala je, aby s nimi a jejím tělem zacházeli dle vlastního uvážení. Jako připomínka, jak kdysi uměla zaskočit publikum i umělecký svět, tu leží řetězy, biče, nůžky či nabitá zbraň. Výstava připomíná a shrnuje, proč se sama Abramovičová titulovala „babičkou umělecké performance“.

Michelangelo and Beyond

▣ Albertina, Vídeň | 15. 9. 2023 – 14. 2. 2024

Letošní velká výstava ve vídeňské Albertině se nezaměřuje jen na dílo renesančního sochaře a malíře Michelangela Buonarrotiho. Geniální tvůrce posedlý hledáním dokonalosti, jenž oživil antické představy o vyobrazení ideálního těla, pochopitelně stojí ve středu pozornosti. Kurátoři však též odhalují, jak ovlivnil řadu umělců své doby, a také to, jak se inspirace jeho dílem projevují až do počátků 20. století, byť mnohdy právě tím, že se Michelangelovi následovníci snaží vymezit a odlišit. Vedle prozkoumávání Michelangelových až revolučních vynálezů v oblasti ztvárnění lidských proporcí vídeňská přehlídka vystavuje například některá slavná díla Albrechta Dürera, Rembrandta či Rubense, ale také tvorbu Klimta a Schieleho, kteří ideu michelangelovského ideálního těla po svém deformují a pohřbívají. Michelangelo kdysi řekl, že uviděl anděla v mramoru a tesal tak dlouho, dokud ho neosvobodil. Jeho pokračovatelé ovšem nacházejí bytosti mnohem méně nebeské.

Yoshitomo Nara: All My Little Works

▣ Albertina Modern, Vídeň |
10. 5. 2023 – 1. 11. 2023

Zlověstně se tvářící dívky, leckdy s noži v rukou, na jejichž tvářích se mísí nevinnost s nebezpečím, patří k jasně rozpoznatelnému rukopisu japonského malíře, který se řadí k nejvýraznějším umělcům své generace. Yoshitomo Nara vyrůstal o samotě, vstřebával vlivy amerického rocku a country i domácí popkultury. Během 90. let se mezinárodně prosadil svými nezaměnitelnými kresbami a malbami plnými protikladů. Počátkem nového tisíciletí se Nara stal součástí hnutí nazývaného Superlat, které bylo jakousi japonskou odpovědí na pop-art a mísilo vlivy komiksů manga s různými subkulturními proudy i zachycením všednodenního života. Nara pracuje se specificky japonskou roztočilostí označovanou slůvkem kawai, ale vnáší do ní mnohem temnější proudy.

Mark Rothko

▣ Fondation Louis Vuitton, Paříž |
18. 10. 2023 – 2. 4. 2024

Poslední velká retrospektiva děl jednoho z nejvlivnějších amerických představitelů abstraktního expresionismu proběhla ve Francii před takřka 25 lety. Nová přehlídka představí 115 děl, od figurativních počátků tvorby ve 30. letech po autorovy slavné ponory do hlubin okrových, temně rudých a modrých ploch. Rothko začal malovat, protože chtěl dát malbě jímavost hudby či poezie. A přesně tak jeho plátna fungují, umí zcela pohltnout, pokud před nimi stojíte a vnímáte je v jejich pravé velikosti. Reprodukce tuto zkušenost nedovedou ani přiblížit. Tyto kvality mají už rané městské krajiny a výjevy z newyorského metra či mytické malby reflektující tragický lidský úděl během války. Ale s plnou silou se projeví až v malířově abstraktní poválečné tvorbě, již se začal věnovat v roce 1946. Od konce 50. let v ní převládají temnější tóny, v nichž se lze ztratit na dlouhé minuty.

Picasso. Endlessly Drawing

▣ Centre Pompidou, Paříž |
18. 10. 2023 – 15. 1. 2024

K 50. výročí úmrtí Pabla Picassa uspořádá pařížské Centre Pompidou španělskému otci kubismu „největší retrospektivu, jaká kdy byla zorganizována“. Tedy alespoň pokud je řeč o jeho kresbách. Pro Picassa představovaly skici a črty prostor, kde neustále – až umanutě – rozvíjel nové nápady. Deníkové kresby poskytují ponor do srdce umělcovy tvorby, výstava nabízí jak ty nejslavnější, tak mnohé vůbec poprvé vystavené. Jde zhruba o tisícovku děl, která nejsou seřazena lineárně, spíše návštěvníky pozvou do víru dennodenní umělecké posedlosti, mezi stránky takřka nekonečného deníku, kde se prolíná osobní a umělecké.

Češi utrácejí za umění více. Ovlivňují je emoce

Aktuální ekonomická situace se odráží ve výrazném nárůstu cen uměleckých děl. Přesto nehrozí, že by se z nich stala jen čistě investiční komodita. Při nákupu umění rozhodují především emoce, dokládá průzkum Art Report 2023, na kterém se podílely J&T Banka a portál ART+.

Nákup uměleckých děl se stal pro české sběratele téměř nezbytností a svědčí o tom i údaje o prodejích umění na veřejných aukcích. Češi za něj vloni utratili 1,6 miliardy korun, zatímco v roce předchozím to nebylo ani 1,5 miliardy. Stoupající zájem o investice do umění dokládá také průzkum Art Report 2023.

„Potvrdila se domněnka, že umění nadále láká řadu nových sběratelů. Někteří hledají možnosti, kam uložit své peníze a ochránit je před vysokou inflací, další touží po originálním uměleckém díle a jiné přesvědčily novinové články o rekordních aukčních prodejích,“ uvádí Valérie Horváth z Art Servisu J&T Banky.

Vliv inflace a stejně tak konfliktu na Ukrajině ale podle šéfredaktora Art+ Jana Stuchlíka není v konečném rozhodování o koupi uměleckého díla zdaleka tak výrazný, jak se v odhadech předpokládalo. Mezi sběrateli ovlivnila zvýšená inflace v rozhodnutí ke koupi jen 22 procent respondentů. Válka na Ukrajině na rozhodování sběratelů prakticky vliv neměla.

„Průzkum ukázal, že tyto faktory ovlivnily jen menšinu sběratelů. Mnohem silnější zůstávají při nákupu emoce, které jsou bezprostředně s uměním spojeny. Zkrátka návštěva zajímavé výstavy nebo setkání s inspirativním umělcem mají na rozhodnutí o nákupu umění větší vliv než vysoká inflace. To je ve výsledku dobrá zpráva. Nehrozí, že by se z umění mohla stát jen další čistě investiční komodita,“ myslí si Stuchlík.

Ceny versus ochota investovat

Aktuální ekonomická situace se ale jednoznačně propisuje do výrazného nárůstu cen. Podobně jako na přehřátém trhu s nemovitostmi se lze i na trhu s uměním setkat s názorem, že za rychle rostoucími cenami je nástup kupců, kte-

ří na umění nahlížejí pouze jako na investici, aniž by měli k umění blízký vztah. S tímto názorem souhlasí jak většina sběratelů, tak se na tom shodnou také prodejci a experti.

Průzkum ale také zároveň dokládá, že ani tento fakt neodrazuje sběratele od dalších nákupů. Ti loni nejčastěji, v 54 procentech případů, koupili od dvou do pěti děl. Více než tři čtvrtiny sběratelů z této skupiny za nakoupená díla zaplatily do půl milionu korun. Nejčastěji sběratelé nakupovali umění v online aukcích, následovaly přímé nákupy od umělců v jejich ateliérech a od galerií.

Zhodnocení v řádu desítek let

Umění je investicí s dlouhodobým horizontem zhodnocení. Ačkoliv momentálně jeho ceny rostou rychleji, přesto je na rozdíl od investic do akcií či kryptoměn zhodnocení pozvolnější.

I proto se aktuálně nejvyšší nárůsty v následujících pěti letech očekávají od českého poválečného umění, které bylo na aukcích v uplynulých letech ve stínu meziválečné avantgardy. Právě ta je pak podle průzkumu v současnosti naceněna tak vysoko, že zásadní nárůsty očekávat nelze.

Perspektivu má pak podle průzkumu i odborníků současné české umění, kterému věří 21 procent sběratelů. Dominuje i mezi prodejci. Největší zájem v uplynulém roce budilo také u sběratelů. Dílo od žijícího autora si vloni pořídily dvě třetiny z respondentů. Důvodem je nižší cena a vyšší dostupnost. Negativem by mohla být sázka na umělce, jehož dílo se neukáže jako perspektivní.

Toto riziko lze do velké míry snížit dlouhodobým sledováním umělecké scény, průběžným vzděláváním, tříbením vkusu nebo poradenstvím s nezávislými odborníky, kteří se trhu s uměním věnují.

O průzkumu

J&T Banka a odborný server Artplus.cz provádějí od roku 2022 průzkum mezi hlavními účastníky trhu s uměním v Česku. Oslovují sběratele a vlastníky umění, prodejce umění, odborníky, kteří se na umění, jeho hodnocení a posuzování specializují, ale také lidi, které umění jen zajímá. Do letošního průzkumu, který probíhal v první polovině dubna, se zapojilo 766 respondentů. Průzkum monitoruje, jak se v Česku nakupuje umění, jak se tvoří umělecké sbírky, ale také jaké trendy na trhu převládají a nakolik je pro jeho aktéry trh transparentní.

Národní galerie zve na výstavu významného barokního umělce Petra Brandla

NEJVĚTŠÍ PRAŽSKÁ GALERIE SE PŘIPRAVUJE NA HLAVNÍ UDÁLOST LETOŠNÍ SEZONY. PŘÍŠTÍ TÝDEN ZAHÁJÍ VÝSTAVU PETRA BRANDLA, NA KTERÉ NÁVŠTĚVNÍCI UVIDÍ MONUMENTÁLNÍ MALBY, OLTÁŘNÍ OBRAZY, PORTRÉTY, ALE TAKÉ NOVĚ OBJEVENÁ BRANDLOVA DÍLA. „VÝSTAVU DOPROVDÍ BOHATÝ TEMATICKÝ PROGRAM – NEJEN KOMENTOVANÉ PROHLÍDKY, ALE NAPŘÍKLAD I CESTOVATELSKÉ TIPY DO MÍST, KTERÁ JSOU S UMĚLCEM SPOJENA,“ ŘÍKÁ ALICJA KNAST, GENERÁLNÍ ŘEDITELKA NÁRODNÍ GALERIE PRAHA.

Jak je vaše současná sezona?

Na rozdíl od roku 2022, kdy jsme se soustředili na přítomnost českého umění v zahraničí, jsme letošní sezonu pojali jako příležitost představit návštěvníkům české umělce napříč výtvarným spektrem. Ať už to byla jedinečná výstava Josefa Mánes – člověk, umělec, legenda, která sklídila velký úspěch, nebo 18. Bienále architektury v Benátkách, kde se český tým se svým výstavním projektem zařadil mezi desítku nejvyhledávanějších instalací. V letech 2022–2024 se věnujeme umění zahraniční provenience (Francie, Belgie, Německo, Estonsko) a také objevujeme evropské umění v Praze. Ale letos jsme se zaměřili na umění, které s Českem úzce souvisí. Po zmíněné výstavě Josefa Mánesa následovala sbírková expozice 1939–2021: Konec černobílé doby, výstava Akvarel mezi Prahou a Vídní a nyní Petr Brandl – dílo malíře, příběh bohéma.

Jaký byl hlavní záměr stálé expozice 1939–2021: Konec černobílé doby, která mapuje vývoj českého moderního a současného umění. Co jste touto výstavou chtěli sdělit?

Nová expozice symbolicky uzavírá triptych sbírkových expozic ve Veletržním paláci. Návštěvník tak může pohodlně projít posledními třemi staletími a objevit kouzlo každé epochy, kterou vystavená díla představují. 1939–2021: Konec černobílé doby je mimo jiné zásadní v tom, že představuje současné umění v kontextu historických i aktuálních událostí. Výjimečné je i to, že jsou vystavena výhradně díla ze sbírek Národní galerie Praha, doplněná o příklady dobových výstav a příběhy akvizic. Vidět tak můžeme kurátorský výběr klasických i avantgardních umělců, kteří významným způsobem ovlivnili uměleckou scénu, ale i díla, která zůstala mementem své doby.

Příští týden uvedete výstavu významného barokního umělce Petra Brandla. Co vše na ní bude k vidění?

Na tuto výstavu se velmi těším, protože se jedná o dlouze a pečlivě připravovaný projekt. Stejně jako ty předešlé má z důvodu pandemie zpoždění – o to více jsme do ní ale vložili energie, tvůrčího zápalu a radosti z práce. Kurátorka Andrea Steckerová ji připravila nadmíru kreativně a společně s architektem koncepcí představí návštěvníkům prostor Valdštejnské jízdárny úplně jinak, než to bylo u minulých výstav. Můžeme se těšit nejen na monumentální malby, oltářní obrazy a portréty, ale také na nově objevená Brandlova díla. Tohoto mimořádného uměl-

FOTO: NÁRODNÍ GALERIE

ce představujeme také jako gurmána, cestovatele, milovníka luxusu, ale i jako celoživotního dlužníka. Jde o intimní setkávání, které výstavě propůjčilo další rozměr. Věřím, že půjde o zlatý hřeb letošní sezony.

Co dalšího připravujete na příští rok?

Ráda bych pozvala všechny na příští, mezinárodně orientovaný rok v Národní galerii. Jako vůbec první tuzemská galerie budeme spolupracovat s muzeem Louvre, kde později vystavíme naši kolekci děl. Je to výsledek práce celého týmu a jsem na to moc pyšná. Výjimečná bude také prezentace českých umělců v rámci expozice École de Paris, což je fenomén, který v takovém rozsahu nebyl v Česku ještě uveden. Kromě toho budeme prezentovat český surrealismus v estonském Tartu, Evropském městě kultury 2024.

NÁRODNÍ GALERIE V PRAZE

O GALERII

Národní galerie v Praze přibližuje podstatné aspekty středoevropského, evropského a světového uměleckého dění. Mezi sbírkovými předměty lze najít umělecké skvosty ze všech období. Ta nejlepší díla prezentuje ve sbírkových expozicích, nebo během krátkodobých výstav. Návštěvník se seznámí s originály děl světových osobností jako Albrecht Dürer, Vincent van Gogh, Paul Gauguin, Paul Cézanne, Edvard Munch, Pablo Picasso nebo českými autory – Václavem Hollarlem, Josefem Václavem Myslbekem, Toyen, Janem Preislerem, Františkem Kupkou, Zdeňkem Sýkorou nebo Adrienou Šimotovou.

ZAMĚŘENÍ: GALERIE S NEJVĚTŠÍ SBÍRKOU UMĚNÍ V ČESKU

SPECIALIZACE A ZAMĚŘENÍ: Klasické a moderní umění

NÁRODNÍ GALERIE V PRAZE

ADRESA: Staroměstské náměstí 12,
110 15 Praha 1

TELEFON: +420 777 748 089

E-MAIL: tisk@ngprague.cz

ngprague.cz

NÁRODNÍ GALERIE PRAHA NATIONAL GALLERY PRAGUE

20.10.2023 — 11.02.2024
VALDŠTEJNSKÁ JÍZDÁRNA

NINGER

Petr BRANDL

Příběh bohéma
The Story of a Bohemian

Generální mediální partner
General media partner

DENÍK

SENÁT

Za podpory
Supported by

MINISTERSTVO
KULTURY

GENERÁLNÍ PARTNER
NÁRODNÍ GALERIE
PRAHA

Aukce aukcí nabídne díla Borna, Tichého i Lhotáka

INTERNETOVÝ PORTÁL AUČE AUČÍ, NABÍZEJÍCÍ DÍLA PŘEVÁŽNĚ ČESKÝCH UMĚLCŮ OD 19. DO 21. STOLETÍ, BUDE NA KONCI ŘÍJNA DRAŽIT DÍLA SURREALISTICKÉHO MALÍŘE ZDEŇKA HAJNÉHO, NĚKOLIK REPREZENTATIVNÍCH OLBRAMŮ ZOUBKŮ NEBO VELMI ZAJÍMAVÝ VELKOFORMÁTOVÝ OBRAZ JOSEFA JÍRY. „VE VÁNOČNÍ AUČI PAK NABÍDNEME PRAVDĚPODOBNĚ NEJVĚTŠÍ DOPOSUD OBCHODOVANÝ PASTEL OD ADOLFA BORNA,“ ŘÍKÁ GALERISTA JAKUB SLUKA.

Jaká je vaše současná sezona?

V naší poslední, zářijové aukci přesáhla úspěšnost prodeje 95 procent, to je číslo, které mě velmi těší. Dlouhodobě držíme úspěšnost nad devadesát procent a to je, myslím, dobrou vizitkou naší práce, stejně jako stále rostoucí počet dražitelů, kteří se do našich aukcí zapojují. Jen letos jsme jich nově zaregistrovali několik set. Za celý letošní rok bych rád vyzdvihl zejména famózní výsledek historicky několikrát vystaveného akvarelu Josefa Šímy Dvojitá krajina. Dosažená částka téměř čtyři miliony korun patří mezi zcela zásadní prodeje v kontextu Šimových prací na papíře. Dlouhodobě se nám také daří výjimečně dobře obchodovat díla Zdeňka Buriana, jehož tvorbě se intenzivně věnuji již mnoho let. Četné výstavy, které jsem tomuto umělci uspořádal, se promítly do nadstandardních vztahů s dalšími příznivci jeho díla. Díky tomu se nám daří vysoce kvalitní Burianova díla do prodeje získávat a samozřejmě je i dobře prodávat. Za všechny bych zmínil prodej kvasové dobrodružné ilustrace v zářijové aukci, jejíž prodejní cena dosáhla téměř desetinásobku ceny vyvolávací.

Kromě výtvarného umění dražíte také mince. Jaký je o tento segment zájem?

Mince jsme začali zařazovat jako zpestření. V klasických numizmatických aukcích je jich nepřeberná množství z různých období i materiálů. My se zaměřujeme pouze na staré zlaté mince, nikoliv nové, investiční. Zjistili jsme, že aukce mincí se zúčastní kromě numizmatiků i klienti, kteří měli do té doby primární zájem pouze o obrazy, a proto se nám daří je většinou prodat lépe než v klasické numizmatice. Funguje to i opačně, někteří klienti, kteří preferovali pouze mince, si koupí i výtvarné dílo.

Nabízíte také poradenství v oblasti budování uměleckých sbírek. Co vybudování sbírky obnáší?

Odpovídáme jak začínajícím sběratelům na otázky velmi všeobecné, tak těm dlouholetým, kteří by rádi doplnili své sbírky například o něco konkrétnějšího, co jim ještě schází. Všeobecně vzato je právě teď nejvýraznější poptávka po dílech z 60. až 80. let, jména jako Václav Boštík, Adriana Šimotová, Jiří John nebo Vladimír Kopecký rezonují trhem. Neutuchající je i nadále zájem o autory české moderny, část klientů se ale rozhodla jít opačným směrem a výrazně investovat do děl současných umělců, jakými jsou v našich aukcích například Jaroslav Róna, Michael Rittstein nebo Tomáš Císařovský. Vidíme i zajímavý nárůst u konkrétních jmen, například díla Josefa Velčovského, Karla Chaby, Vladimíra Komárka či Zdeňka Buriana byla před pár lety na daleko nižších část-

FOTO: ANETA ONDRÁČKOVÁ

kách. Pokud bych mohl dát jedinou radu, vsadil bych na diverzifikaci portfolia v autorech i obdobích. Nevidím nic špatného na kontrastu děl z celé šíře dvacátého století i dřívějších.

Co připravujete na konec sezony? Na co se mohou zájemci o umění těšit?

V tuto chvíli vás můžeme pozvat k naší již probíhající říjnové aukci, která vyvrcholí 24. až 26. října na www.aukceaukci.cz. Získat můžete dvě rané práce surrealistického malíře Zdeňka Hajného, několik reprezentativních Olbramů Zoubků nebo velmi zajímavý velkoformátový obraz Josefa Jíry. Doufáme, že zlatým hřebem roku bude již tradiční Vánoční aukce, která proběhne 12. až 14. prosince. Do ní pro vás chystáme vedle bohatého průřezu díly celého minulého století i mimořádný olej Františka Tichého, krásného skupinového Kamila Lhotáka (tvorba v rámci Skupiny 42 – pozn. red.), výjimečnou plastiku Jana Koblasý nebo pravděpodobně největší doposud obchodovaný pastel od Adolfa Borna.

AUKCE AUČÍ

O GALERII

Aukce aukcí je internetový portál s kamennou výstavní síní na Malé Straně v Praze. Nabízí díla převážně českých umělců od 19. do 21. století. Dále se zaměřuje na prodej skla, plastik, porcelánu a starých zlatých mincí. Základem projektu je dlouholetá zkušenost s prodejem uměleckých děl a pečlivá příprava. Jakub Sluka už od roku 2012 provozuje Retro Gallery, která je známá díky úspěšným výstavám Zdeňka Buriana v Obecním domě, Kamila Lhotáka v Museu Kampa a řadě dalších.

ZAMĚŘENÍ: AUČNÍ SÍN

SPECIALIZACE A ZAMĚŘENÍ: výtvarné umění a starožitnosti, mince

POČTY AUČÍ ROČNĚ: 6

PROVIZE: 15 %

AUKCE AUČÍ

ADRESA: Maltézské náměstí 474/3, Praha 1

TELEFON: +420 601 344 355,
+420 602 200 928

E-MAIL: info@aukceaukci.cz

www.aukceaukci.cz

Aukční rekordy

Nabídněte nám do vánoční aukce obrazy, plastiky, zlaté mince a jiné starožitnosti.

Václav Zykmond, 1914 - 1984
Opuštěný dům (1934), olej
Vývolávací cena: 1 700 000 Kč
Dosažená cena: 2 880 000 Kč

František Kaván, 1866 - 1941
V lukách (1897), olej
Vývolávací cena: 150 000 Kč
Dosažená cena: 582 000 Kč

Josef Lada, 1887 - 1957
Náves v zimě (1942), kombinovaná technika
Vývolávací cena: 1 500 000 Kč
Dosažená cena: 3 120 000 Kč

AUKCE = prodej nejvyšší nabídky.

Nabízíme: profesionalitu, zajištění odborných posudků, restaurování, nízkou provizi z prodeje a odvoz předmětů po celé ČR zdarma.

Kamil Lhoták, 1912 - 1990
Prapor na pískovém jehlanu (1955), olej
Vývolávací cena: 1 000 000 Kč
Dosažená cena: 1 920 000 Kč

Aukce aukcí

Luděk Marold, 1865 - 1898
Pařížanka, olej
Vývolávací cena: 100 000 Kč
Dosažená cena: 576 000 Kč

Olbram Zoubek, 1926 - 2017
Žena, která se odevzdává (1980), bronz
Vývolávací cena: 1 000 000 Kč
Dosažená cena: 1 980 000 Kč

www.aukceaukci.cz

Pro nezávazné ocenění nám pošlete fotografie předmětů na e-mail: info@aukceaukci.cz či na WhatsApp tel.: 601 344 355.

Aukce aukcí
Maltézské nám. 474/3, Praha 1, tramvajová zastávka Hellichova, Malostranské náměstí, parkování přímo před galerií.

Filatelie Praha bude dražit meziarší Křivoklát

SPOLEČNOST FILATELIE PRAHA SE PŘIPRAVUJE NA LISTOPADOVOU AUKCI V PRAŽSKÉM OBECNÍM DOMĚ. V NABÍDCE BUDOU I MIMOŘÁDNÉ POLOŽKY Z OBDOBÍ PRVNÍ REPUBLIKY A HLAVNÍM TAHÁKEM SE STANE MEZIARŠÍ KŘIVOKLÁT S VYVOLÁVACÍ CENOU KOLEM JEDNOHO MILIONU KORUN. „NABÍDNEME I ŘADU POLOŽEK S VYVOLÁVACÍMI CENAMI V ŘÁDU DESÍTEK TISÍCŮ. JAK UKAZUJÍ NAŠE PŘEDEŠLÉ AUKCE, PŘÁVĚ TYTO ZNÁMKY JSOU SBĚRATELSKY NEJZAJÍMAVĚJŠÍ A JEJICH VYVOLÁVACÍ CENY SE I NĚKOLIKRÁT NÁSOBÍ,“ ŘÍKÁ PETR PFLANZER FLAŠKA, MAJITEL FILATELIE PRAHA.

Jaká je vaše současná sezona?

Z našeho pohledu velmi dobrá, můžeme ji nazvat skoro hektickou, a to s ohledem na počet pořádaných aukcí a množství materiálu, který je v nich nabízen. Na trh se dostalo několik větších sbírek a tím vznikla opravdu velká nabídka materiálu z oblasti filatelie.

Kdo jsou vaši kupci?

Můžeme je rozdělit do několika skupin. Na ty, kteří nakupují větší objemy levnějších a středních známek většinou ve sbírkách, které pak zpracovávají, část materiálu si zařadí do svých sbírek a zbytek vrátí do prodeje. Další skupinou jsou sběratelé, kteří kupují jen jednotlivé známky, které jim do jejich sbírek chybí. Poslední skupinou jsou pokročilejší a movitější sběratelé a investoři, kteří se zaměřují na dražší jednotlivé kusy, které jim ve sbírkách chybí. Tato skupina si také často koupí investičně známku z období, které zatím nesbírá, ale známka se jim líbí.

Zájem o známky odstartoval covid. Roste stále poptávka?

Covid rozšířil sběratelské řady zejména o silnější sběratele. Jejich zájem dosud nepominul, u mnohých se naopak ještě zvýšil. Na všech aukcích se objeví nový sběratel, který se snaží ochránit svoje uspořené peníze, ale množství nových sběratelů, kteří by na každé aukci nechávali částky v rozmezí sto až pět set tisíc korun, není takové jako v době covidové.

Stávají se známky stále více investicí?

Investicím do poštovních známek hodně pomáhá současná vysoká úroveň inflace i skutečnost, že střední třída dosahuje zajímavých příjmů a část těchto peněz ukládá do známek, starožitností nebo obrazů. Z poslední doby známe několik případů, kdy sběratel potřeboval vyšší finanční částku, například na stavbu domu či na podporu svého podnikání, prodal svoji sbírku a zjistil, že vložené finanční prostředky z posledních řekněme šesti let se mu vrátily se zajímavým ziskem.

Stále u nás v prodeji dominují známky z první republiky?

Nejoblíbenějším obdobím jsou známky první republiky, ale v poslední době stoupá i zájem o položky z období druhé republiky, kde mnoho exemplářů šplhá k hodnotám sto až tři sta tisíc korun. Občas se na našich aukcích prodají i zajímavé a dražší položky ze zahraniční proveniencí. O tyto typy známek se ale spíše zajímají sběratelé než investoři. Mnozí z nich, i když se převážně zaměřují na známky domácí proveniencí, si totiž začínají plnit klukovská přání a nakupují známky, které

FOTO: HN - LIBOR FOJTIK

v době jejich mládí byly nad jejich finanční možnosti – klasické evropské známky a známky anglických, německých a francouzských kolonií.

V listopadu budete pořádat aukci v Obecním domě. Na jaké zajímavé exempláře se mohou sběratelé a investoři těšit?

Pro sálovou aukci konanou 5. listopadu nám byly svěřeny na rozprodej zcela mimořádné položky z období první republiky. Touto aukcí navážeme na naši červnovou sálovou aukci, která se konala v Bratislavě a na které se nám podařilo vydražit položku s nejvyšší vyvolávací cenou jeden milion korun za více než 2,2 milionu korun. Situace se pravděpodobně bude opakovat i v Praze, kde aktuálně nabízíme tři známky s vyvolávací cenou kolem jednoho milionu korun. Nejvýznamnější z nich je meziarší Křivoklát. V aukci nabídneme dalších přibližně šest set položek, mezi kterými budou dominovat známky s vyvolávacími cenami v řádu desítek tisíců. Jak ukazují naše předešlé aukce, právě tyto známky jsou sběratelsky nejzajímavější a jejich vyvolávací ceny se i několikrát násobí.

FILATELIE FLAŠKA

O GALERII / AUČNÍ SÍNÍ

Filatelie Flaška je aukční firma, která pořádá aukce v reálném čase pomocí online dražby či možnosti dražby po telefonu obdobně jako na sálových aukcích. Zaměřuje se pouze na poštovní známky z celého světa a v aukcích se objevují především nejvzácnější československé známky. Nabízíme kompletní servis od poradenství, zprostředkování znaleckých posudků po privátní prodej.

ZAMĚŘENÍ: POŠTOVNÍ ZNÁMKY

POČTY VÝSTAVNÍCH/AUČNÍCH AKCÍ ROČNĚ: 4
PROVIZE OD NAVRHOVATELE/PRODÁVÁJÍCÍHO: 0–15 %
PROVIZE OD DRAŽITELE/KUPUJÍCÍHO: 18,5 %

PETR FLAŠKA | PRAHA

FILATELIE PRAHA S.R.O.

ADRESA: Sokolská 1605/66, 120 00 Praha 2

TELEFON: +420 723 344 415

E-MAIL: info@filatelie-flaska.cz

www.filatelie-flaska.cz

FILATELIE

PETR FLAŠKA | PRAHA

AUKČNÍ FIRMA V OBLASTI POŠTOVNÍCH ZNÁMEK A MINCÍ

**Sálová aukce v Praze v Obecním domě
se koná 5. listopadu**

online aukce • nákup • prodej • ocenění poštovních známek

www.filatelie-flaska.cz

Dorotheum nabídne obrazy Antonína Liehma a Jindřicha Pruchy

NEJVĚTŠÍ AUČNÍ DŮM VE STŘEDNÍ EVROPĚ PŘIPRAVUJE NA KONEC SEZONY HNED NĚKOLIK AUČNÍ. V DRAŽBĚ OBRAZŮ KLASICKÉ MODERNY NABÍDNE RARITNÍ OBRAZ ČESKÉHO EXPRESIONISTY JINDŘICHA PRUCHY. „MOC SE TĚŠÍM, JAK TO TOMUTO KRÁSNÉMU VELKÉMU OBRAZU BUDE NA STRÁNKÁCH NAŠEHO KATALOGU, VE SPOLEČNOSTI ZVUČNÝCH JMEN MEZINÁRODNÍHO MODERNÍHO UMĚNÍ, SLUŠET,“ ŘÍKÁ ŘEDITEL PRAŽSKÉ REPREZENTAČNÍ KANCELÁŘE AUČNÍHO DOMU DOROTHEUM MICHAL ŠIMEK.

Loňský rok byl pro váš aukční dům tím nejúspěšnějším v do- savadní historii. Jaká je zatím vaše současná sezona?

Loňský rok byl opravdu skvělý, ale i letos už za sebou máme vynikající výsledky, k tomu porci podzimních aukcí ještě před sebou. V jarní aukci obrazů 19. století jsme prodali malbu Osmana Hamdi Beye za 1,275 milionu eur, dařilo se starým mistrům a samozřejmě modernímu a současnému umění, kde se to dosaženými cenami v řádech stovek tisíc eur jen hemžilo. Největším překvapením pro mě byl prodej obrazu Eugena von Blaase, který se z vyvolávací ceny 120 tisíc eur prodal za 400 tisíc eur na sále. Byl to obraz z jedné české soukromé sbírky, který jsme do Vídně odváželi až pár dnů po uzávěrce příjmu do naší jarní výběrové aukce. Radil se mezi jeden z nejkrásnějších obrazů tohoto autora na trhu za posledních patnáct let, i tak nás ale jeho výsledek velmi příjemně překvapil.

Máte možnost srovnávat mezi českým a rakouským trhem s uměním. Jaké jsou rozdíly v trendech a preferencích sběratelů a investorů?

Rakouský trh je mnohem více než ten český orientovaný na poválečnou a současnou umění. V tom je daleko blíže dění na aukcích v Londýně či New Yorku. A není to jen otázka naší mezinárodní klientely, ale opravdu rakouských kupců. Mince má ovšem samozřejmě dvě strany, takže zatímco třeba v českých aukcích je stále poměrně vysoký zájem o obrazy 19. století, rakouské umění 19. století oslovuje stále méně nových zájemců.

Dorotheum pořádá ročně stovky aukcí v desítkách prodej- ních kategorií, od obrazů přes kabelky až po diamanty. Jaký z vámi nabízených segmentů zažívá největší boom?

Určitě to je současné a moderní umění, v tomto segmentu jsme v letošním roce i navýšili počet pořádaných aukcí. Přibýlo také aukcí luxusního zboží, jako jsou zmíněné značkové kabelky, velmi se daří luxusním hodinkám. Boom zažívají i díla malířek v segmentu starých mistrů či konce 19. století, mnohá z nich se dnes už prodávají dráž než díla jejich dříve podstatně žádanějších mužských protějšků.

Jednou z kategorií jsou vozidla. Mění se i zde trendy?

Určitě. Stejně jako v jiných segmentech i tady je patrné omlazování. Pro řadu kupců už není splněným dětským snem design 50. či 60. let, ale klidně až 80. léta. Mladší auta navíc mají pro znalce poměrně vel-

FOTO: HN - HONZA MUDRA

ký potenciál, protože zájem se dosud soustřeďoval spíše na ta starší vozidla. Je to podobný vývoj, jaký sledujeme i v segmentu výtvarného umění – nejvíce táhne to, co je nám časově momentálně nejbližší.

Jaké aukce připravujete v nadcházejícím období?

Na konci října nás čeká naše výběrová aukce obrazů 19. století, na kterou se velice těším, protože v ní budeme mít několik krásných českých obrazů, v čele s úžasným pohledem na hrad Český Šternberk od seve- ročeského malíře Antonína Liehma. Vloni na podzim jsem se radoval, že obraz tohoto na trhu vzácně se vyskytujícího malíře budeme mít v aukci, a díky skvělému výsledku se do roka objevila další, ještě krásnější malba. A také vyhlížíme naši aukci klasické moderny, do které se nám podařilo získat nádherný a formátem opravdu raritní obraz českého expresionisty Jindřicha Pruchy.

DOROTHEUM

O GALERII

Dorotheum je největším aukčním domem ve střední Evropě. Jeho tradice sahá až do roku 1707, kdy bylo založeno římským císařem a českým králem Josefem I. V čele se čtyřmi aukčními týdny nabitými špičkovými pracemi klasické moderny i mezinárodní poválečné scény, starých mistrů a umění 19. století a celkem sedmi stovkami aukcí ročně patří Dorotheum k vedoucím evropským aukčním domům, v jejichž aukcích hojně prodávají i nakupují také zákazníci z Česka.

ZAMĚŘENÍ: AUČNÍ DŮM

SPECIALIZACE: výtvarné umění, šperky, historická vozidla, design

POČTY VÝSTAVNÍCH/AUČNÍCH AKCÍ ROČNĚ: 700

PROVIZE OD NAVRHOVATELE/PRODÁVAJÍCÍHO: 9,6–22 %

PROVIZE OD DRAŽITELE/KUPUJÍCÍHO: 15–28 %

DOROTHEUM
SEIT 1707

DOROTHEUM GMBH & CO KG

ADRESA: Dorotheergasse 17,
1010 Wien

TELEFON: +43 1 515 600

E-MAIL: kundendienst@dorotheum.at

REPREZENTAČNÍ KANCELÁŘ

ADRESA: Ovocný trh 580/2
110 00 Praha 1

TELEFON: +420 224 222 001

E-MAIL: info@dorotheum.cz

www.dorotheum.com

DOROTHEUM

ZALOŽENO 1707

Antonín Liehm (1817–1860), Pohled na Český Šternberk, signováno a datováno vpravo dole Ant. Liehm 1858, olej na plátně, 49×64 cm, **odhadní cena 5000–7000 €**

CLASSIC WEEK AUKCE OBRAZY 19. STOLETÍ

24. října 2023

Předaukční výstava
14. – 24. října

Palais DOROTHEUM
Dorotheergasse 17
Vídeň
www.dorotheum.com

Hamburk | Düsseldorf | Mnichov | Milán | Řím | Neapol | Londýn | Brusel | Praha | Paříž | Tel Aviv

Galerie Kodl vzkazuje: Opět se máte na co těšit

„STÁLE PLATÍ NAŠE DLOUHOLETÁ ZÁSADA, ŽE TO, CO BUDE V AUČI, SDĚLUJEME AŽ V PRAVÝ ČAS, TEDY NA POČÁTKU PŘEDAČNÍ VÝSTAVY. NABÍDKA BUDE BEZPOCHYBY TAKOVÁ, NA JAKOU JSME MY I NAŠI KLIENTI ZVYKLÍ,“ ŘÍKÁ MATYÁŠ KODL, KTERÝ SE V GALERII KODL STARÁ O OBCHODNÍ ROZVOJ A ONLINE AUČNÍ PORTÁL ARTSLIMIT.

FOTO: KODL

Jaká je vaše současná sezona?

V prvním pololetí letošního roku utratili sběratelé na sálových aukcích 766 milionů korun, což je sice o 16 procent méně než loni, ale neznamená to, že by se český trh s uměním po letech růstu začal propadat. Výšší obratu totiž nejvíce ovlivnily ceny za nejdražší obrazy. Zatímco loni na jaře padl historický rekord českých aukcí ve výši 123,6 milionu korun za Staropražský motiv od Bohumila Kubišty, nejdražším obrazem letošního prvního pololetí byl obraz Puis, plus tard od Toyen, za který kupující zaplatil 37,44 milionu korun. Obě díla se prodala v Galerii Kodl. Obrazů prodaných za více než milion korun přitom přibýlo.

První polovina roku se v naší galerii vydařila, jarní aukce byla v porovnání s konkurencí nejúspěšnější a obraz Toyen Puis, plus tard se stal nejdražší prodaným autorčiným dílem z poválečného období v Česku i ve světě. Všeobecný trend je, že ve srovnání s loňským rokem jsou dražitelé opatrnější a obezřetnější. Nicméně velmi kvalitní či výjimečné položky stále často přesahují odhady aukčních domů.

Během vaší květnové aukce jste dražili hned dva vzácné obrazy od Toyen. Jak se vám tato díla podařilo získat?

Cesta obou děl, která se datují do Toyenina stále více ceněného a vyhledávaného poválečného tvůrčího období, vedla do naší galerie z autorčina pařížského ateliéru přes dva odlišné kontinenty. Zatímco Un vide, un silence zůstalo na tom evropském, kde bylo půl století uchováváno ve švýcarské sbírce, než bylo vloni znovu prezentováno v pařížské aukční síni Sotheby's, již zmíněný obraz Puis, plus tard pochází ze zaoceánské sbírky v Latinské Americe. I tam totiž tuto významnou českou umělkyni obdivovala celá řada sběratelů.

Skutečnost, že se tato dvě jedinečná plátna setkala v rámci jedné aukce, však není zcela náhodná. Galerie Kodl se tvorbou Toyen dlouhodobě zabývá a má velký podíl na jejím prodeji a zpřístupnění nejširší veřejnosti u nás i ve světě. Zprostředkovala například zapůjčení až poloviny děl prezentovaných na autorčině rozsáhlé výstavě v Praze, Paříži či Německu, sponzoruje připravovanou monografii od Andrey Sedláčkové a dosud na českém aukčním trhu prodala nejvíce Toyeniných děl.

Ročně vašim aukčním domem projdou tisíce mistrovských děl. Která jsou ale pro vás nezapomenutelná?

V každé sálové aukci je kolem padesáti položek nad milion korun. Z té dlouhé řady špičkových děl nelze zmínit Staropražský motiv od Bohumila Kubišty, o kterém se desetiletí nevědělo, kde se nachází, a majitelé jej nakonec nabídli do naší aukce. Podobný příběh se týká obrazu Plochy příčné II od Františka Kupky, který byl naposledy vystaven v 60. letech 20. století, anebo Mlékačky od Jakuba Schikanedera. Jednalo se o autorovo stěžejní dílo, které se na veřejnosti objevilo až po více než sto letech. V posledních letech dynamicky vzrůstající ceny umění přiměly řadu majitelů výjimečných obrazů nabídnout je k aukčním prodeji.

Letní výtvarný salon jste letos pořádali nejen v Praze, ale také v Helsinkách. Co bylo důvodem a jaký byl o něj v zahraničí zájem?

Letošním, již šestým ročníkem Letního výtvarného salonu jsme vstoupili do druhé poloviny první dekády. Symbolicky jsme se proto rozhodli posunout ještě o něco dál naši strategii o prosazování českého současného umění v mezinárodním kontextu. Salon jsme tak měli z poloviny obsazený zahraničními, konkrétně finskými umělci a umělkyněmi. Poté co na konci července skončil u nás, se během září a počátku října představil v Helsinkách. Stalo se tak i díky spolupráci s ministerstvem zahraničí, konkrétně české ambasády ve Finsku, která se ujala organizace a garance výstavy.

Roste obecně v zahraničí povědomí o českých autorech?

České umění je na světové scéně stále bohužel do určité míry pozapomenuto. Může za to zejména komunistický režim, který československé umělce v druhé polovině dvacátého století v podstatě vymazal ze světové umělecké scény. Nicméně již několik let se české umění postupně vrací do mezinárodního povědomí. Zejména současní umělci mají opět možnost studovat, vystavovat a prodávat po celém světě. Je velmi pozitivní, že řadě z nich se to daří a jejich počet stále přibývá.

Zájem o současné umění výrazně zvýšila pandemie. Opadá tento trend, nebo naopak posiluje?

Zájem o současné umění je stále na vzestupu. Tvóří dvacet procent naší aukční nabídky a vždy se všechna díla prodají. Tento trend ostatně potvrdil i letošní velký průzkum mezi aktéry trhu s uměním, který shrnuje J&T Banka Art Report 2023. Nejvyšší zhodnocení v příštích pěti letech podle něho sběratelé očekávají od českého poválečného umění a druhé nejvýnosnější by mělo být české současné umění.

Máte nějaké zajímavé příklady z poslední doby?

Na jarní aukci na sebe strhla pozornost dražitelů neobyčejně jemná a čistá práce Reliéf, která prezentuje charakteristickou tvorbu československé sochařky Márii Bartuszové, jež vystoupala z vyvolávací částky tří set tisíc na autorský rekord 4,9 milionu korun. Tvorba této autorky byla po dlouhá léta širší veřejnosti prakticky neznámá a mezinárodní úspěch zaznamenala až po její smrti. Od loňského září až do letošního června vystavovala její práce věhlasná galerie Tate Modern v Londýně.

Obraz Jelen a modrá kytara Michaela Rittsteina, jednoho z nejvýznamnějších malířů české grotesky, se ve stejné aukci vydražil v autorském rekordu za 900 tisíc korun. Skleněná plastika Stromy rostou z nebe od průkopníka technologie Vitrum Vivum Ronyho Plesla, jejíž monumentální zástupci byli představeni na loňském Benátském

bienále, rovněž dosáhla autorského rekordu a kupující za ni zaplatil 660 tisíc korun.

Za poslední rok do různých oblastí výrazně zasáhla umělá inteligence – jak podle vás ovlivní současné umění a lze odhadnout, zdali se budou za pár let v aukčních síních dražit i díla vytvořená počítačem?

Umělá inteligence již nyní ovlivňuje současné umění. Používá se k vytváření nových děl, k experimentování s formami a styly, k analýze a interpretaci existujícího umění. Obrazy generované umělou inteligencí se mohou do budoucna určitě stát novou uměleckou kategorií a mohou aukčním domům rozšířit nabídku. V takovém případě by jako umělci mohli být vnímáni programátoři, kteří vytvoří daný algoritmus. Zároveň ale v této doméně spatřuji nebezpečí zneužití této technologie pro tvorbu falzifikátů děl známých malířů. Každopádně se jedná o novou vzrušující technologii, jen bude záležet, jak se uchopí a použije.

Na které vaše akce se můžeme ještě těšit v tomto roce?

Před nedávnem úspěšně proběhla již šestá samostatná online aukce výtvarných děl pořádaná naším aukčním portálem Artslimit. Výjimečným zpestřením byla vybraná kolekce ikonických vintage kabelk věhlasných módních domů Hermès, Chanel, Dior a Fendi, které se na českém aukčním trhu ještě nikdy v aukci neobjevily.

Během listopadu nás pak čeká předaukční výstava k sálové podzimní aukci. Její součástí bude již klasicky charitativní dražba ve prospěch Paměti národa. Po loňské velmi úspěšné dobročinné aukci pořádané ve spolupráci s Kunsthalle Praha pro nadaci Spolu s odvahou budeme počátkem října (3. 10. – pozn. red.) znovu společně dražit díla současných autorů ve prospěch této organizace. Jejím posláním je vytvářet nezapomenutelné zážitky a pomáhat tak vážně nemocným dětem.

GALERIE KODL

O GALERII

Galerie Kodl je aukční, prodejní a výstavní síň založená na více než stoleté rodinné sběratelské tradici. Zaměřuje se na nákup a prodej obrazů, kreseb, grafik a plastik českého výtvarného umění 19. a 20. století. Během roku pořádá tematické výstavy a Letní výtvarný salon. Zajišťuje také odborné konzultace, soudněznalecké posudky a expertizy, restaurování či rámování obrazů. Galerie si zakládá na záruce prodáváných uměleckých děl a na maximálně profesionálním přístupu. V čele špičkového týmu odborníků a historiků umění stojí současný vlastník, soudní znalec PhDr. Martin Kodl.

ZAMĚŘENÍ: AUKČNÍ, PRODEJNÍ A VÝSTAVNÍ SÍŇ

SPECIALIZACE A ZAMĚŘENÍ: výtvarné umění

POČTY AUKCÍ ROČNĚ: 2

PROVIZE: 20 %

ROČNÍ OBROT: cca 770 mil. Kč

KODL
G A L E R I E

GALERIE KODL

ADRESA: Národní 7, 110 00 Praha 1

TELEFON: +420 251 512 728,
+420 602 117 440

E-MAIL: galerie@galeriekodl.cz

www.galeriekodl.cz

Inzerce

KODL
G A L E R I E

KODL – TRADICE OD ROKU 1885

**ZVEME VÁS NA LISTOPADOVOU
PŘEDAUKČNÍ VÝSTAVU**

**Aukce se uskuteční 26. 11. na Žofíně
+ online na artslimit.com**

Tel.: +420 251 512 728, +420 602 117 440 • Národní 7, Praha 1 • galerie@galeriekodl.cz • www.galeriekodl.cz

KAREL ČERNÝ: KARLŮV MOST, olej na plátně, 1953–1954, 87 x 125 cm
vyvolávací cena: 4 500 000 Kč • odhadní cena: 6 000 000 – 12 000 000 Kč

EK014930-2

EK014930-1

Jan Zrzavý či Jiří Trnka. Arthouse Hejtmánek se připravuje na konec sezony

ARTHOUSE HEJTMÁNEK ZAŽÍVÁ V LETOŠNÍM ROCE SVOJI NEJÚSPĚŠNĚJŠÍ SEZONU, A TO MÁ JEŠTĚ PŘED SEBOU VEČERNÍ (VÁNOČNÍ) AUKCI. KTERÁ DÍLA V NÍ NABÍDNE? „MOHU ZATÍM ZMÍNIT NĚKOLIK JMEN AUTORŮ OBRAZŮ JAKO JULIUS MAŘÁK, FRANTIŠEK KAVÁN, ANTONÍN PROCHÁZKA, JAN ZRZAVÝ, JIŘÍ TRNKA, ZDENĚK BURIAN NEBO ALBÍN BRUNOVSKÝ,“ ŘÍKÁ MAJITEL AUČNÍHO DOMU TOMÁŠ HEJTMÁNEK.

Jak hodnotíte vaši současnou sezonu?

Naši současnou sezonu, zahradní i online aukce, hodnotím jako nejúspěšnější v naší aukční historii. Celková úspěšnost je více než 90 procent prodaných položek. To možná souvisí také s tím, že se podařilo dát dohromady zajímavou kolekci vybraných děl výtvarného umění, starožitností a designu.

Vášim zatím posledním aukčním rekordem se pyšní obraz Hra slunečních skvrn od Karla Vítězslava Maška, který byl vydražen téměř za 7,6 milionu korun. Čekali jste takový úspěch?

Já osobně jsem v tento velmi dobrý výsledek věřil. Vždyť se patrně jedná o nejdůležitější dílo tohoto významného českého malíře, představitele secesně symbolistní malby, i když v poslední době již neprávem dosti zapomenutého. O zařazení obrazu do naší aukce jsem usiloval takřka pět let. Mám velkou radost, že přemluvený majitel díla byl s dosaženou cenou opravdu spokojen.

Do 30. října mohou zájemci navštívit vámi pořádanou výstavu Nalezený malíř Josef Kotrba. Prozradte nám něco o díle tohoto dosud téměř neznámého autora a co vše je na výstavě k vidění.

Příběh Josefa Kotrby pro mě začal na konci loňského roku, kdy bylo při vyklízení domu v Králově Dvoře u Berouna nalezeno početné malířské dílo tohoto pozoruhodného autora. Vystudovaný akademický architekt se vedle své úspěšné architektonické a stavitelské činnosti věnoval velmi intenzivně a s velkým nadšením neprofesionální (naivní) malbě. Jelikož tato kategorie umění patří k mým oblíbeným, bez velkého rozmýšlení jsem celou kolekci zakoupil a rozhodl se v nejbližší době uspořádat výstavu. Podařilo se zrestaurovat více než polovinu z celkového počtu 300 děl a k vidění v naší galerii je první část výstavy včetně katalogu.

Zabýváte se také digitálním uměním a NFT. Jaký je o tyto nové typy umění zájem?

Ano, tomuto fenoménu jsme se začali více věnovat před dvěma lety, především zásluhou našich dětí. Několik děl českých tvůrců bylo součástí našich výstav a jedno digitální dílo mladého umělce Kryštofa Brůhy bylo úspěšně prodáno v naší loňské aukci. V poslední době však došlo k celosvětovému útlumu v tomto segmentu umění. Přesto určitě chceme tuto oblast nadále sledovat a patrně zařadíme nějaké dílo do následujících aukcí.

FOTO: HEJTMÁNEK

Které aukce budete ještě v letošním roce pořádat a co konkrétně připravujete na konec sezony?

V současné chvíli se pilně připravujeme na následující večerní (vánoční) aukci. Podzimní online aukci jsme, kvůli již zmiňované výstavě, vynechali. Nerad v předstihu prozrazuji ta „želízka“ nadcházející aukce, ale už mohu říci, že je opravdu na co se těšit. Možná bude stačit zmínit pouze několik jmen autorů obrazů jako Julius Mařák, František Kaván, Antonín Procházka, Jan Zrzavý, Jiří Trnka, Zdeněk Burian nebo Albín Brunovský.

ARTHOUSE HEJTMÁNEK

O GALERII

Arthouse Hejtmánek, galerie a aukční dům, se nachází v pražské Bubeneči v domě ze 17. století, který majitelé – Marie a Tomáš Hejtmánkovi – rekonstrukcí probudili z dlouhého spánku opět k životu. Společně s přilehlou zahradou slouží jako důstojný domov pro umění, starožitnosti a design. Najdete zde krásné věci, kterými se většina lidí ráda obklopuje a jež sbírá od nepaměti.

ZAMĚŘENÍ: AUČNÍ DŮM A GALERIE

SPECIALIZACE A ZAMĚŘENÍ: výtvarné umění, starožitnosti a design

POČTY VÝSTAVNÍCH/AUČNÍCH AKCÍ ROČNĚ: 1/4

PROVIZE OD NAVRHOVATELE/PRODÁVAJÍCÍHO: 15 %

PROVIZE OD DRAŽITELE/KUPUJÍCÍHO: 24 %

ARTHOUSE HEJTMÁNEK

ARTHOUSE HEJTMÁNEK,
GALERIE A AUČNÍ DŮM S. R. O.

ADRESA: Goetheho 17/2,
160 00 Praha 6-Bubeneč

TELEFON: +420 734 311 861,
+420 737 815 758

E-MAIL: info@arthousehejtmank.cz

www.arthousehejtmank.cz

© EK 1984

**ARTHOUSE
HEJTMANEK**

výtvarné umění

starožitnosti

design

www.arthousehejtmanek.cz

Listopadová aukce Etcetera nabídne díla významných českých umělkyní

ETCETERA NABÍDNE VE SVÉ 17. AUČCI DÍLA ZORKY SÁGLOVÉ, EVY KMENTOVÉ, ALENY KUČEROVÉ, MARGITY TITLOVÉ YLOVSKY A DALŠÍCH VÝZNAMNÝCH ČESKÝCH UMĚLKYNÍ. „SOUČASNĚ SE DRAŽITELÉ MOHOU TĚŠIT NA NAŠI KLASICKOU NABÍDKU ZAMĚŘENOU NA DÍLA DRUHÉ POLOVINY 20. STOLETÍ A DÍLA NEJMLADŠÍ GENERACE,“ ŘÍKÁ SPOLUJATELKA SPOLEČNOSTI PAVLA KOSAŘ.

Jaká je zatím vaše letošní sezona? Jakých úspěchů jste dosáhli?
S aktuální sezonou jsme u nás v Etcetera Art prozatím velmi spojení. Hodně času jsme letos věnovali přípravě soupisu díla Margity Titlové Ylovsky, který vyšel u příležitosti její retrospektivní výstavy v Galerii hlavního města Prahy, na níž se podílel i kolega Miroslav Jiřele. U nás v Etcetera pak mohli návštěvníci zhlédnout například výstavy Jiřího Hilmara, Václava Krůčka, Břetislava Malého nebo Dity Pepe.

Nedávno skončila výstava Maud Kotasové Contemporary Zombie. Které další připravujete?

Výstavu Maud Kotasové jsme připravili ve spolupráci s ředitelkou Domu umění v Brně, Terezií Petiškovou. Maud u nás v galerii vytvořila rozsáhlou instalaci ze svých objektů – použitých autodílů, částí karoserií, nábytku a popelnic –, které výtvarně transformuje pomocí výšivky a doplňuje autentickými texty a vzkazy. Aktuálně v galerii otevíráme výstavu Jany Bernartové a Petra Duba. Petr Dub prezentuje svůj nejnovější projekt litých obrazů, kde je součástí konceptu vlastní váha díla. Cyklus s titulem 213,81 Kg (Potenciální příčiny a tipy) testuje materiálovou iluzi na pomězi médií malířství a sochařství. U příležitosti vernisáže křtíme Dubův monografický katalog s titulem Oddělení malby, který vychází ze spolupráce ústavu Institute of Contemporary Art Prague a Studia Aparát. Jana Bernartová připravila zcela jiný vjemový zážitek. Dlouhodobě se věnuje tématu digitální barvy a pro tuto výstavu se posouvá v práci s barvou ještě dál. Představuje parfém modré barvy s názvem Takhle voní 00 255. Minimalistická instalace z laboratorního skla a čirého parfému má umožnit divákovi se koncentrovat na čichový vjem. Celou výstavu pak zahaluje do site specific světelné instalace, která se pomalu proměňuje ve škále bílého světla. Tím mění pohled a zažívání vystavených děl.

Zaměřujete se na generaci autorů, jejichž jádro tvorby je v 80. a 90. letech minulého století, s přesahem k nejmladší generaci umělců. Jaký je o tento segment zájem?

Ano, je to hlavní okruh našeho zájmu, který kopíruje poptávku našich klientů. Na rozdíl od zahraničí není v Čechách tento segment stále hlavním tahounem trhu s uměním, nicméně rostoucího zájmu si všímáme a investiční příležitost vidí i sběratelé. Pozici nejen na trhu pak autorům upevňují instituce, které pořádají umělcům výstavy. U mladší generace investorům může pomáhat třeba J&T Art Index.

Narůstá také zájem o videoart, digitální média a záznamy performance?

Ano, takové jsou naše zkušenosti a vyplývá to i z rozhovorů s umělci, se kterými spolupracujeme. Sběratelů, kteří ve svých sbírkách mají videoart

FOTO: KIVA

nebo digitální média, přibývá. My máme nejbohatší zkušenosti s prodejem děl, jež nějakým způsobem zaznamenávají či dokumentují performance.

Blíží se vaše podzimní aukce. Na co se mohou zájemci těšit?

Na přípravách aukce, jež proběhne 25. listopadu u nás v galerii a současně na online platformě LiveBid, momentálně pracujeme. Podařilo se nám prohloubit spolupráci s významnou soukromou sbírkou, a díky tomu se sběratelé mohou těšit na výjimečná galerijní díla. Tentokrát budou v nabídce rezonovat jména významných českých umělkyní, mezi nimiž mohou jmenovat například Zorku Ságlovou, Evu Kmentovou, Alenu Kučerovou, Margitu Titlovou Ylovsky, Milenu Dopitovou nebo Evu Eisler. Současně se dražitelé mohou těšit na naši klasickou nabídku zaměřenou na díla druhé poloviny 20. století a díla nejmladší generace.

ETCETERA

O GALERII

Etcetera Art je galerie a auční dům se zaměřením na prodej českého současného a poválečného umění. V pražské galerii představujeme pravidelný výstavní program. Aukce současného umění pořádáme dvakrát ročně. Příští, již sedmnáctá aukce proběhne 25. 11. 2023 live u nás v galerii na Hradební a současně na online platformě LiveBid.cz.

ZAMĚŘENÍ: AUČNÍ DŮM A GALERIE

SPECIALIZACE A ZAMĚŘENÍ: poválečné a současné umění

POČTY VÝSTAVNÍCH/AUČNÍCH AKCÍ ROČNĚ: 6/2

PROVIZE OD NAVRHOVATELE/PRODÁVAJÍCÍHO: 18 %

PROVIZE OD DRAŽITELÉ/KUPUJÍCÍHO: 24 %

ETCETERA

ETCETERA AUCTIONS S.R.O.

ADRESA: Hradební 3, 110 00 Praha

TELEFON: +420 773 511 799, +420 777 074 796

E-MAIL: info@etcetera-auctions.com

www.etcetera-auctions.com

EK015343-2

ETCETERA 17
25. LISTOPADU 23

INFO NA ETCETERAART.COM A LIVEBID.CZ

POST-WAR &
CONTEMPORARY
ART AUCTION

ETCETERA ART
HRADEBNÍ 3 PHA

ALENA KUČEROVÁ, PÍLOVÁNÍ, 1968

GALERIE SLÁVKY KRÁTKÉ

ZAMĚŘENÍ: PRIVÁTNÍ GALERIE OBRAZŮ SLÁVKY KRÁTKÉ

SPECIALIZACE: Obrazy a výtvarné umění

ADRESA: Jungmannova 738/18, 110 00 Nové Město

TELEFON: +420 724 794 350

E-MAIL: a.bukovsky@slavkakatka.com

WEB: www.slavkakatka.com

INSTAGRAM: @kratkaslavka

FACEBOOK: Slávka Krátká

OTEVÍRACÍ DOBA: Po–Pá: 11:30–18:30 | So: 11:00–16:00 | Ne: zavřeno

O GALERII

Galerie Slávky Krátké, sídlící v centru Prahy, je věnována obrazům české malířky Slávky Krátké. Slávka Krátká, jedna z nejvýraznějších současných českých malířek, se narodila v roce 1961 a malování se začala věnovat před více než třiceti lety poté, kdy opustila vystudované stavitelství – projektování.

Domy a stavby s ní však zůstaly a staly se ústředním motivem jejich obrazů. Jak sama autorka říká: „Domy jsou součástí života každého z nás. V domech vyrůstáme, smějeme se, hádáme se, ale také umíráme. Někteří lidé se s láskyplným domovem narodí, jiní ho marně hledají po celý život.“

Tvorba Slávky Krátké se hlásí ke stylu naivního umění, avšak podle kurátorky Renáty Mužíkové můžeme hovořit také o narativním lyrickém urbanismu s insitními prvky.

Dnes jsou díla Krátké zastoupena v soukromých sbírkách v Evropě, Asii, USA, Kanadě či Austrálii. Kromě stálé expozice v Galerii Slávky Krátké malířka každoročně vystavuje své obrazy na domácích i zahraničních výstavách. Její poslední výstava se konala koncem září v jedné z nejnámějších a největších galerií – Mánesu. Slavnostního zahájení se zúčastnilo přes 300 návštěvníků a celou akci moderoval herec Miroslav Táborský. Večer se nesl ve veselém a zábavném duchu a sklídl nespočet pozitivních ohlasů. Úspěch večera podtrhly prodané obrazy, například dílo s názvem „Smaragdové město“. V příštím roce plánuje malířka vystavit své obrazy v Dubaji.

EK015349-1

Inzerce

JEDNO MÍSTO, JEDEN TÝM, KOMPLENÍ ART SERVIS

ARTHUB

ARTEFIN galerie a investiční fond
www.artefin.cz

ARTEX transport a uskladnění uměleckých děl
www.artexprague.cz

artefin ARTEX

GK GALERIE KROUPA

EK015382

MISTROVSKÁ DÍLA ČESKÉHO A EVROPSKÉHO UMĚNÍ 19. – 21. STOLETÍ

GALERIE KROUPA
VORŠILSKÁ 5 / PRAHA 1
SMETANOVO NÁM. 60 / LITOMYŠL